

Томислав Крсмановић

Покрет за заштиту људских права, председник. Тел.3511829; моб.тел.064-3095176;
books@eunet.rs; www.isil.org, Vikipedija; АРХИВ САНУ.

БЕЛА КЊИГА ЗАПЛЕНА АРХИВЕ.

Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се 2.4. 2000. године око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права, (чији је аутор ове Беле књиге председник), и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члана Савета Покрета за заштиту људских права.

Нада мном је том приликом почињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, заплена рукописа мојих 20 необјављених књига, што је равно средњевековном спаљивању јеретичких књига.

Полиција још није вратила заплењену архиву.

Јер сам том приликом незаконито лишен :

-2.000 примерака либертаријанских књига Авантуре Џонатана Галибла аутора Кена Скуланда на српском (Издавач: Штампa , Јовица Шумуликовски , Тираж 400), на македонском (Издавача Матица македонска, Штампa Јовица Шумуликовски Тираж-400) на хрватском (Издавач.. Штампa-Јовица Шумуликовски, Тираж-400), словеначком (Издавач..., Штампa-Јовица Шумуликовски, .. Тираж-400), ромском (Штампa Махима-Петроварадин, Издавач Матица Ромска Југославије, Тираж-400), Исцељење нашег света аутора др.Мери Руварт (на македонском, Издавач Матица македонска, Штампa Јовица Шумуликовски, Београд-063-243170; на српском Издавача... Штампa-Јовица Шумуликовски ..., Тираж-400) , које сам публикувао у нашој земљи и другим суседним државама, на њиховим језицима-хрватски, македонски, словеначки, ромски. Књига Авантуре Џонатана Галибла” је бест селер аутора Кена Скуланда професора Хаваји универзитета у Хонолулу, преведена на преко 40 страних језика (www.isil.org) и Исцељење нашег света америчке престижне научнице др.Мери Руварт, је такође капитално дело.

-рукописа 20 мојих необјављених књига и спремних за штампу са тематиком људских права (збирке докумената и анализе)

- стотинак часописа домаћих и страних где су били публиковани моји стручни и научни радови
- више хиљада досијеа жалиоца на кршења људских права (судска решења, жалбе, новински текстови итд)
- разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд
- већи број мојих текстова и необјављених научних радова
- целокупна моја врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, итд
- преписку организације
- хиљаде саопштења
- хиљаде примерака неколико бројева листа Људска права
- неколко десетина књига маркетинга, истраживања тржишта
- мегафон, транзистор, писаћу машину, итд

Тужиоцу је тако отето све што је стварао цео живот, чак и личне фотографије.

Здравковић се настанио у њој неправно и био је често у друштву са Бјелетићом, инспектором ОУП Стари Град, улица Мајке Јевросиме, што сведочи Ноле Лекај, Стевана Високог број 11. Бјелетић је долазио у стан Здравковића , седели су у оближњим кафанама, дружили се, често су били заједно. Из тог разлога Лекај се нисе усуђуивао да избаци узурпатора Здравковића.

Наводим да сам раније нарочито током 1980-их, привођен у неколико наврата у просторије ОУП Стари град, због вербалних ненасилних дела, мене познају Бјелетић и други сарадници ове полицијске испоставе. Здравковић ми је у више наврата претио телефоном, и дописима од 19.7.2001 године да ће ме убити, докази у прилогу ове Беле књиге.

Здравковић ми је том приликом онемогућио претњама убиством и застрашеном Лекају, да се приближимо архиви и да је изнесемо.

Поднео сам 6 априла 2000 године кривичне пријаве МУП-у Србије, у прилогу, и Првом општинском јавном тужилаштву, у прилогу, обратио се Првом општинском суду у Београду Тужбом за повраћај имовине (ХИХ П 2083/2000), која је затим допуњена 20.4.2000 године, са захтевом за ПРИВРЕМЕНОМ МЕРОМ, који је врло ургентан с'обзиром на природу дела и могућност да отета имовина буде отуђена, у прилогу. Истог датума сам поднео Тужбу за ометање поседа (ХИХП 2082/2000), у прилогу, која је била допуњена 19.4.2000 године, обе у прилогу.

И оштећени титулар Ноле Лекај је се истим захтевом обратио Првом општинском суду у Београду.

Што се тиче ових предмета тужилац је поменутог датума објаснио значај тих ствари за организацију и њега лично, указујући на њихову непроцењиву вредност. Због тога је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену имовину, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере како закон прописује да се он одмах исели, и имовина врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама Здравковића и других, због ове крађе.

На захтев Првог општинског суда од 15.3.2000 године да уреди тужбу и да тачну адресу туженог Драгана Здравковића тужиоц је одговорио 23.3.2000 године са Тужбом за извршење, копија у прилогу. Затим је 20.4.2000 године у уређеној тужби захтевао од суда да изрекне Пресуду да тужени Драган Здравковић преда одмах што је незаконито присвојио, копија у прилогу.. Тужилац је 11.05.2000 године поднео Првом општинском суду у Београду ТУЖБУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЧИНИДБЕ, копија у прилогу. Тужиоц се 29.12.2000 године обратио Председнику Првог општинског суда у Београд, копија у прилогу, поново Председнику овог суда 5.1.2001 године, копија у прилогу, дана 20.3.2001 године Поднесак тужиоца на број П-2001/200, копија у прилогу, Првом општинском јавном тужилаштву дана 4.1.2001 године, копија у прилогу., Кривична пријава протув Драгана Здравковића од 25.01.2001, копија у прилогу, Поднесак тужиоца и предлог за обезбеђење привременом мером од 19.2.2001 године, копија у прилогу.

Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА, копија у прилогу.

Први општински суд је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније, уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци,

рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлажу рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.

У уторак 24 јула 2001 године, тужиоц је примио препоручено писмо од Драгана Здравковица (ПТТ 11026, Р0087 129, од 19.07.2001 године) преко Поче у Борској улици у Раковици, у коме ми он прети физичком ликвидацијом, у прилогу.

У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.

Услед непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву одвезу у непознатом правцу.

Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, уз примену хитне мере, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.

У прилогу Хронологија догађаја:

-Дана 3.5.2001 године тужилац је доставио Четвртом општинском суду НАЛОГ ЗА ИСЕЉЕЊЕ и повраћај ствари.

-Четврти општински суд је својим дописом од 9.5.2001 године захтевао да тужиоц достави нов формални предлог у 4 примерка.

- Што је тужиоц учинио 18.5.2001 године и 13.6.2001 године.
- Четврти општински суд није поступио по закону и није иселио Драгана Здравковића све до 6.12.2001 .
- Допис Четвртог општинског суда од 14.8.2001 године, обавештава да је исељење опет одложено.
- Тужилац се обраћа Четвртом општинском суду 10.8.2001 године.
- Обраћао се и Министарству правде који су жалбу проследили Врховном суду Србије.- Обавештен је од суда о исељењу Здравковића од 2.11.2001 године.
- Тужилац се обратио захтевом МУП-у Србије да му стави на располагање извештај о исељењу од 10.12.2000 године-
- Четврти општински суд доставља тужиоцу Записник о исељењу од 6.12.2001 године.
- Допис Четвртог општинског суда у Београду Врховном суду Србије.од 16.8.2002 год, каже да је суд иселио Здравковића, да је стан предат, а нигде не каже шта је са архивом. Тужилац поново напомиње да није могао бити присутан исељењу Здравковића јер му је претио убиством, он се обраћа МУП-у Стари Град и Четвртом општинском суду да му обезбеде заштиту од могућих агресивних поступака Здравковића када дође на исељење, што су они одбили, и он због тога није смео доћи..
- Четвртом општинском суду у Београду-Тужиоцев предлог за извршење, од 9.10.2002 г, да Здравковић врати архиву
- Допис Четвртог општинског суда тужиоцу од 16.10.2002 године-
- Четврти општински суд захтева од тужиоца да пронађе Здравковића ради преузимања архиве-на који је тужиоц одговорио 24.10.2002 године.
- Четврти суд након тога тражи од МУП-а Србије адресу Здравковића.
- Предлог тужиоца за извршење предат суду 9.10.2002 године.
- МУП Стари град 28.11.2002 године Захтев тужиоца да му дају адресу Здравковића.
- Одговор МУП-а Стари град од 2.12.2002 године да не могу да га нађу, то треба да уради суд.
- Поновни одговор МУП-а Стари град од 14.12.2002 године.
- Тужиоц одговара Четвртом општинском суду у вези одговора МУП-а-Стари град.
- Четврти општински суд поново тражи од тужиоца адресу Здравковића дана 7.2.2003 године.
- Тужилац шаље допис Четвртом општинском суду дана 25.2.2003 године, предочавајући им зашто нису тражили архиву док је Здравковић био на претходној адреси.
- Четврти општински суд опет дописом од 25.3.2003 године,захтева да тужилац пронађе адресу Здравковића. То треба да учини МУП, а не тужилац.

-Обавештење Министарства правде да је притужбу на рад суда доставило председнику Четвртог општинског суда од 29.4.2003 године.

-Одговор Четвртог општинског суда од 28.7.2003 године, да је решење извршено, да је Здравковић исељен. А где је архива? .

Сви напред наведени документи су у Тужби.

-Четвртом општинском суду у Београду дана 20.1.2007 године, копија у прилогу

-Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године. “

-Четвртом општинском суду у Београду дана 18.9.2008 године “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 28.10.2008 године “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 21.10.2008 године. “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 17. 12.2008 године “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.01.2009 године “

- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.1.2009 године, Адреса дужника Драгана Здравковића, копија у прилогу

-Допис МУП-а Србије Четвртом општинском суду у Београду дана 11.5.2009 године, копија у прилогу

- Четвртом општинском суду у Београду дана 20.05.2009 године.,копија у прилогу

-Закључак Првог основног суда у Београду којим тужиоц налаже да у рок од 15 дана доста ви адресу Драгана Здравковића., од 1.7.2010 године.копија у прилогу.

-Први основни суд у Београду дана 6.12.2010 године захтева од тужиоца да у року од три дана достави адресу Здравковића, копија у прилогу.

-Допис тужиоца Првом основном суду у Београду од 15.12.2010 године, копија у прилогу.

-итд, све до данашњих дана , тј. новембра 2013.године.

-Први основни суд у Београду је 21.03.2012 .године, доне о Решење да се мој Предлог за повраћај одузете архиве, одбаци као НЕДОЗВОЉЕН.

Жалио сам се Ревизијом Врховном касационом суду, која је потом одбијена.

Од 2003 године па све до данашњих дана МУП Србије, а затим Први основни суд у Београду растежу поступак захтевајући од тужиоца да им он саопшти адресу туженог Здравковића, коју тужаоц никако не може знати, то спада у делокруг описа послова МУП-а, а не грађана који немају никакве могућности да то установе.

-МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-16738708 од 18.9.2008 године обавештава Четврти општински суд у Београду, копија у прилогу, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.

- МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-24060/08 од 17.12..2008 године опет обавештава Четврти општински суд у Београду, копија у прилогу, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.

- тужилац је у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11, у вези заплене архиве, био у другој половини 2011 године , четири пута излаган претњама МУП-а Србије да ће бити лишен слободе и утамничен на неодређено време. Због чега је тужилац под притисцима одустао од поступка Првог ОЈТ у предмету 3051/11, али не и од захтева у предмету код Првог основног суда да му се архива врати. Тужилац је због захтева да му се врати отета архива полицијски шиканиран и застрашиван.

Четврти општински суд у Београду је такође починио повреде одредаба парничног поступка, погрешно је применио материјално права и непотпуно утврдио чињенично стање.

Архива се налази у просторијама МУП-а, који добија да је врати тужиоцу.

Поступак траје, архива није враћена до данашњих дана.

Чиме се тужиоцу незаконитим поступцима наведених судова и МУП-а до данашњих дана проузрокују штете, јер је лишен његове архиве и драгоцених предмета који се у њој налазе, излаган претњама, судским и другим трошковима, стресу.

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

PRVI OPŠTINSKI SUD
U BEOGRADU

65

11000 BEOGRAD
Slobodana Penezića Krcuna 17a

Dopisom Prvog opštinskog javnog tužilaštva u Beogradu u predmetu Kt. br.392/2001 od 13.2.2001.god., koji mi je uružen 20.2.2001.god., obavešten sam da je rešenjem tog tužilaštva pod istim brojem, od 11.2.2001.god. odbačena krivična prijava koju sam podneo protiv Zdravković Dragana iz Beograda, zbog krivičnog dela oštećenja tuđe stvari iz čl.176 st.1 KZ RS, te sam upućen da na osnovu čl.60 st.2 ZKP-a, pred tim sudom, preduzmem krivično gonjenje, podnošenjem:

OPTUŽNOG PREDLOGA

PROTIV okr. ZDRAVKOVIĆ DRAGANA iz Beograda, ul. Visokog Stevana 11, koji je dana 2.4.2000.god. provalio i nastanio se u podrumске prostorije u ul. Visokog Stevana 11, koje su bile u mom posedu, te neovlašćeno i protivzakonito prisvojio celokupnu arhivu Pokreta za zaštitu ljudskih prava (čiji sam ja predsednik), neprocenjive materijalne i moralne vrednosti, preko 2000 knjiga(1000 knjiga "Avantura Džonatana Galibla" autora Kena Skulanda, 1000 knjiga "Iseljenje našeg sveta" autora Dr. Meri Ruvard, 50 knjiga iz oblasti marketinga, sve novih) 100 stručnih časopisa 20 rukopisa knjiga autora Tomislava Krsmanovića, u vrednosti od 20.000 DM koje su se nalazile u tim prostorijama, te koje, po njegovim rečima, od tada prodaje kao staru hartiju (okuražen i podetaknut nepostupanjem pravosudnih organa prema njemu), iako je svestan da prema mojim stvarima preduzima radnje kojima iste oštećuje, uništava i čini ih neupotrebljivim i hoće da ta posledica nastupi, čime je izvršio krivično delo oštećenja tuđe stvari iz čl.176 st.1 KZRS,

, kao stvarno i mesno nadležan, pa predlažem, da taj sud:

po saslušanju okrivljenog, mene kao oštećenog i svedoka Noleta Lekaja iz Beograda, ul. Visokog Stevana 11, na okolnosti izvršenja krivičnog dela od strane okrivljenog, i sprovedenog postupka,

okrivljenog oglasi krivim za navedeno krivično delo i osudi po zakonu, a meni, na ime imovinsko-pravnog zahteva dosudi naknadu u iznosu koji ću opredeliti u toku postupka, kao i troškove krivičnog postupka, koliko će biti izvršeni. Okrivljeni krije i izbegava uredne pozive suda, predlažem da se protiv istog odredi pritvor, do završetka glavnog pretresa.

O b r a ž l o ž e n j e

Označenog dana okrivljeni je neovlašćeno i protivzakonito provalio u navedene prostorije i u iste se nastanio, promenivši pri tom bravu na ulaznim vratima, pri čemu je protivzakonito prisvojio svoju imovinu (knjige, časopise, rukopise i arhivu Pokreta za zaštitu ljudskih prava) od neprocenjive materijalne i moralne vrednosti, koju sam držao u tim prostorijama, po ovlašćenju pravnog titulara istih prostorija, Noleta Lekaja iz Beograda, koji me je o izvršenim radnjama okrivljenog i izvestio, obzirom da i sam stanuje na pomenutoj adresi.

Dana 4.4.2000.god. na naš poziv, došla su dva radnika MUP-a Stari grad, koja su izvršila uvidjaj, saslušala nas, kao oštećene, zatekla zaključanu prostoriju(zbog promene brave na vratima) i o istom sačinila zapisnik, čiju kopiju mi nikada nije bilo omogućeno da dobijem.

P.br.2082/2000

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU
11000 BEOGRAD
Slobodana Penezića Krcuna 17a

HITNO!

Tužilac: Krsmanović Tomislav iz Beograda, ul. Stanka Paunovića 70
Tuženi: Zdravković Dragan iz Beograda, ul. Visokog Stevana 11

PODNEŠAK TUŽIOCA I PREDLOG ZA OBEZBEDJENJE
PRIVREMENOM MEROU

Tužilac obaveštava sud da su pred tim sudom okončana druga dva postupka protiv tuženog, povodom istog događaja, i to: po tužbi za smatanje poseda tužioca Noleta Lekaja u predmetu P.br.2498/2000 i po tužbi ovde tužioca za smatanje poseda u predmetu P.br.2083/2000.

Tužiocu Noletu Lekaju, rešenje u pomenutom predmetu, uručeno je 17.2.2001, a tužilac Krsmanović očekuje uručenje rešenja, obzirom da je rasprava u pomenutom predmetu zaključena 7.2.2001.god. DOKAZ: rešenje P.2498/2000 od 8.12.2000.

Kako postoji očigledna opasnost da tuženi prilikom iseljenja (ili prinudnog iseljenja) odnese, uništi ili na drugi način učini nedostupnim knjige, časopise, autorske rukopise i arhivu Pokreta za zaštitu ljudskih prava, koja je predmet ovog spora, te ode u nepoznatom pravcu i ponovo "postane" nedostupan tom sudu, to tužilac predlaže da taj sud, HITNO, van ročišta i bez saslušanja protivne stranke, a radi sprečavanja ne-nadoknadiive štete po tužioca, u skladu sa čl.248 st.2? čl.249, čl.252 st.2, čl.254 st.1 i 2 i čl.255 Zakona o izvršnom postupku, donese sledeće

R E Š E N J E
O ODREĐIVANJU PRIVREMENE MERE

USVAJA SE predložena privremena mera pa se obavezuje tuženi Zdravković Dragan iz Beograda, da odmah, a najkasnije u roku od 24 časa preda tužiocu Krsmanović Tomislavu iz Beograda, na čuvanje 1000 primeraka knjige "Avantura Džonatana Galibla" autora Kena Skulanda, 1000 primeraka knjige "Iseljenje našeg sveta" autora Dr. Meri Ruyard, 50 knjiga iz oblasti marketinga, 100 stručnih časopisa, 20 rukopisa knjiga autora Tomislava Krsmanovića, kao i kompletnu dokumentaciju Pokreta za zaštitu ljudskih prava. Zabranjuje se tuženom da otudji ili nanese štetu stvarima na koje je upravljeno potraživanje.

Ova privremena mera važi do okončanja spora.
Prigovor protiv ovog rešenja ne odlaže njegovo izvršenje.

U Beogradu, 19.2.2001.god.

Tužilac,

Krsmanović Tomislav

trata 2.

Tužilac predlaže da se ročište održi u odsustvu uredno pozvanog tuženog.

Sud donosi

REŠENJE

Da se ročište održi.

Tužilac ostaje u svemu pri tužbi i predlaže da sud donese rpesudu zbog izostanka budućí da je tuženi uredno pozvan , izostanak najje opravdao, n iti osnovanost tužbneog zathega.

Za ovim sud

U IME NARODA

Donosi

P R E S U D U
Zbog izotanka

USVAJA SE utžbeni zahtev tužiuoca .

Odluka će biti dostalvjena naknadno u pismenom otpravku.

Zapisničar

Sudija,

ОДЛУКА ЈЕ ИСВРШНА
ПРИ ОШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ

Дана 25. 11. 2001 год.
Упр. судске писарнице.

XX P.br. 2083/2000

PRVI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU i to sudija Vesna Dželetović-Cucić kao sudija pojedinac u parnici tužioca Krsmanović Tomislava iz Beograda, STanka Paunovića br. 7o protiv tuženog Zdravković Dragana iz Beograda, Ul.Visokog Stevana br.11, zbog smetanja poseda, na pripremnom ročištu dana 7.2.2001. godine doneo je

РЕШЕЊЕ О СМЕТАНЈУ ПОСЕДА

- zbog izostanka -

USVAJA SE tužbeni zahtev tužioca Krsmanović Tomislava iz Beograda pa se **UTVRDJUJE** da je tuženi Zdravković DRagan iz Beograda izvršio smetanje poseda na štetu tužioca dana 02.04.2000. godine.

NALAZE SE tuženom Zdravković DRaganu da se sa svim licima i stvarima iseli iz podrumске просторије i istu slobodnu od lica i stvari preda u državinu tužiocu pod pretnjom prinudnog izvršenja.

ZABRANJUJE SE tuženom da ubuduće na ovakav ili sličan način smeta tužioca u državini просторије - подрума - desno od ulaza u Ul.Visokog Stevana br. 11 pod pretnjom novčanog kažnjavanja.

OBRAZLOŽENJE

Tužilac se sudu obratio opredeljenim tužbenim zahtevom navodeći da je bio u posedu подрумске просторије u Ul. Visokog Stevana

/.....

Strana 2..

broj 11 od septembra 1999. godine i to sa desne strane od ulaza od koje prostorije je posedovao ključ a tu držao knjige i drugu dokumentaciju neprocenljive vrednosti. Dana 2.4. 2000. godine tuženi je koristeći odsustvo tužioca obio bravu na ulaznim vratima prostorije, zamenio bravu i počeo da koristi spornu prostoriju.

Tuženi nije došao na pripremno ročište iako je poziv i tužbu uredno primio a pismenim putem tužbeni zahtev nije osporio.

Tužilac je predložio da se donese rešenje o setanju poseda zbog izostanka.

Odlučujući o ovom predlogu sud je našao da su ispunjeni uslovi iz čl. 332 ZPP za donošenje ovakvog rešenja pa je zbog toga odlučio kao u izreci ovog rešenja.

S U D I J A

VESNA DŽELETOVIĆ-CUČIĆ

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba Okružnom sudu u Beogradu u roku od 8 dana od prijema otpravka ovog rešenja a preko ovog suda.

IV OPSTINSKI SUD U BEOGRADU

NALOG ZA ISELJENJE

Prvi opštinski sud u Beogradu je svojim Resenjem XX P.br. 2083/2000 od 7.2.2001 godine doneo Resenje o smetanju poseda, u prilogu ovo Resenje. Ovim Resenjem je određeno da se usvoji tuzbeni zahtev Tomislava Krsmanovica iz Beograda i utvrđuje se da je tuzeni Zdravkovic Dragan iz Beograda izvršio smetanje poseda na stetu tuzioca dana 02.04.2000 godine. I naloženo je tuzenom Zdravkovic Draganu da se sa svim stvarima i licima iseli iz prostorije istu slobodnu od lica i stvari preda u državinu tuziocu pod pretnjom prinudnog izvršenja. I zabranjuje se tuzenom da ubuduće na ovakav ili slican način smeta tuzioca u državini prostorije pod pretnjom novčanog kaznjavanja.

Tuzeni se nije zalio i ODLUKA JE IZVRSNA u Prvom opštinskom sudu 25.4.2001 godine.

Molim IV Opštinski sud da Nalog za izvršenje i učini što je potrebno da se tuzeni što pre iseli.

Tuzilac
Tomislav Krsmanovic

u Beogradu, 02.05.2001 godine

28

IV OPSTINSKI SUD U BEOGRADU
Bulevar Lenjina 16, Novi Beograd

Posl.broj I-I-101/01

Poverilac: Tomislav Krsmanovic, Stanka Pajunovic 79, 11090-Beograd
Duznik: Dragan Zdravkovic, iz Beograda, Visokog Stevana broj 11

18. 06. 2001
IV OPSTINSKI SUD U BEOGRADU
FIP VIMJRE-HO

PREDLOG ZA DOZVOLI ZVRSENJA RESENJA O SMETANJU POSEDA PRVOG OPSTINSKOG SUDA U BEOGRADU XX P.Br.2083/2000 od 7.2.2001 godine.

Pravosnaznom i izvršnom Odlukom Prvog opstinskog suda u Beogradu 2033/2000 od 7.2.2001 godine utvrđeno je da je tuzeni Zdravkovic Dragan smetao tuzioca u koriscenju podrumске prostorije u Beogradu ulica Visokog Stevana broj 11, desno od ulaza i nalozeno tuzenom da se sa svim licima stvarima iseli iz ove prostorije i istu preda tuziocu. Ova odluka je izvršna 25.4.2001 godine.

DOKAZ: Kopija Resenja sa klauzulom izvršnosti

S obzirom da se tuzeni do danas nije iselio i predao predmetnu prostoriju, trazilac izvršenja predlaže da sud donese sledeće **RI SENJE O DOZVOLI IZVRSENJA**

Određuje se izvršenje resenja o smetanju poseda Prvog opstinskog suda u Beogradu XX P.br 2083/2000 od 7.2.2001 i duznik se obavezuje da 8 dana po prijemu ovog resenja se iseli iz podrumске prostorije u ul.Visokog Stevana broj 11, podrum desno od ulaza i istu slobodnu lica i stvari preda Poverilcu, a resenje ce sprovesti izvršni organ ovog suda u prisustvu trazilac izvršenja

Određuje se naplata troškova izvršenja u iznosu od na teret Duznika i to popunjavati procenom, pregledom radi i plate.

Tomislav Krsmanovic

u Beogradu, 12.6.2001 godine

ČETVRTI OPSTINSKI SUD U BEOGRADU Posl.br I 101/01

Danas je u 12 časova je trebalo biti izvršeno iseljavanje Dragana Zdravkovića ali je opet odloženo.

Na delu je odugovlačenje i vas sud to čini namerno da štiti počinioce u njegovim nezakonitim radnjama.. Čime podstičete kriminal i sprovodite dalju destabilizaciju zemlje. Vas sudije varaju oni koji su razbili bezakonjem SFRJ, SNO i JNA, ovu državu i naciju. Navođno da omogućite uklanjanje archive koja može da tereti pojedine sudije.Sto ne stoji.

Mi imamo gomile dokaza na drugim mestima, i to nismo uopste imali nameru da koristimo.. Dozvoljavate da vas obmanjuju i podsticu u pogresnom pravcu.

Zahtevamo od vas da date nalog da se Zdravkovic odmah iseli.Sudije treba da budu umni ljudi, multi-disciplinarnog obrazovanja a ne povodljivi koje neprijatelji nacije i drzave zloupotrebljavaju da rusé obo sto je preostalo.

Tomislav Krsmanovic

Tomislav Krsmanovic u Beogradu, 10.8.2001 godine

79

Посл. бр. И 101/01

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Мирјана Ђобчић-Крстевић

у извршном предмету повериоца Крстеновић Јолићенов

из БТД, против дужника Драган

Здравковић из БТД ради исељења, донео је

дана 14-08-2001

ЗАКЉУЧАК О ДАНУ И ЧАСУ ПРОВОЂЕЊА ИСЕЉЕЊА

На основу решења о дозволи извршења И. бр. 101/01 од 20-06-01

поверилаца Крстеновић Јолићенов

из БТД, да је исељење дужника

Здравковић Драган, из Високог

са свим лицима и стварима одређено за дан 10-09-2001 у 12^ч

НАЛАЖЕ СЕ повериоцу да на дан исељења обезбеди све потребно за провођење исељења (бравара, раднике, место чувања ствари, камион за превоз ствари и чувара ствари као и да уплати износ од 500- динара, у корист Четвртог општинског суда у Београду на рачун бр. 60895-696-4062, и о истом обавести извршно одељење овог суда. 40815-696-9-4062

Уколико поверилац не поступи по закључку, исељење ће се обуставити у смислу чл. 32. ст. 3. и 68. Закона о извршном поступку.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог закључка није дозвољена жалба.

СУДИЈА

ШТИНСКИ СУД У

Београд

85

БРСЈ

Записник о попису и процени

И-Т-108/01

Састављен дана 06. 12. 2001 године у Београду

улица Високог Стевана бр. 11 у извршном предмету повериоца ЛЕСИЈ НЕКЕ

из Београда против дужника ЗРАВКОВИЋ ДРАГИ

из Београда ради наплате динара

ПРИСУТНИ СУ:

Службено лице

Поверилац

.....

.....

Трећа лица

Дужник

.....

.....

Започето у 17⁴⁵ часова

Службено лице на основу изјава странака утврђује да је језик постојака

Родњања о извршању је није уручено

Дужник је извршио да плати износ за који је одређено извршење узимано са каматама и трошковима.

Како овај износ није плаћен, приступа се попису и процени.

Пописане су и процењене следеће ствари:

Редни број	Број комада	Опис ствари	Процењена вредност дин.
		<p>Улазак на ЛЕСИЈ НЕКЕ НЕСТА</p> <p>ЗАТИЧЕН ПОВЕРИОЦА ЛИЧНО</p> <p>ЛЕСИЈ НЕКЕ и ПАТРОЛУ ПОЛИЦИЈЕ</p> <p>ОДБ СТАРИ ГИМ - ДУЖНИК НИЈЕ ПРИСУТАН.</p> <p>ИЗВРШИО ПРИБЛИЖНО НА ТАЈ НАЧИН</p> <p>ОТВАРА УЛАЗА ЗРАТА ОД ПРОЦЕНЕ</p> <p>ПРОСТОРИТЕ СЕРО? НЕ ЗАТИЧЕНО</p> <p>НИКОТ. ПРОСТОРИТЕ СЕ ОТВАРИ</p>	
		За пренос:	

Редни број	Број комада	Опис ствари	Процент вредности
		<p>НАЛАЗЕ СЕ ДВА КЛУЧА ^{прејав:} КОЈЕ ПОВЕРЉИВИ, ТИЈИ ДА СУ ЧЕГРЕВИ. ПОВЕРЉИВИ, ПРИСТУПА ПРОМЕНИ БРАВЕ НА УЛАЗНИМ ВРАТИМА ПРЕДМЕТНЕ ПРОСТОРИЈЕ + КЛУКОВЕ ОД НЕВОСПОСТАВЉЕНЕ БРАВЕ ПРЕНАЈЧИ ЛИЧНО ПРОВЕРИЛИ СУ. ОВИМ ЈЕ ИСЦЕЉЕНО СПРОВЕДЕНИО У ЦЕЛОСТИ СПИС У а/а</p>	

Изјаве странака и трећих лица у односу на пописане процењене ствари:

Печаћење пописаних ствари је - није извршено

Пописане ствари су предате на чување остављене на чување дужоку:

Забрањује се свако располагање пописаним стварима.

Странке су упозорене на своја права из чл. 80. ст. 4. ЗИП-а.

Довршено у часова.

Службено лице

[Signature]

Странке

пов *[Signature]*

Трошкови службених лица

[Signature]

Трећа лица

Записник о попису и процени "И"

86

PT-173/00-014

ČETVRTI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU
Posl.br. VI-SU-434/o2
I-I-101/01
Dana: 16.08.2002.god.
NOVI BEOGRAD
Bulevar Lenjina br.16.

ПРИМЉЕНО
На руке у Београдском суду Србије
Датум 20 AUG 2002 год.
у 10 часова на _____
СЛУЖБЕНИК ЗА ПРИЈЕМ

DI/SB

Veza: PT 173/00-014

VRHOVNI SUD SRBIJE

BEOGRAD

U vezi vašeg dopisa, a povodom pritužbe Krsmanović Tomislava, koja se odnosi na postupanje ovog suda u predmetu I-101/01, obavешtavam vas o sledećem:

Rešenjem ovog suda od 20.06.2001.god., dozvoljeno je izvršenje po predlogu poverioca Krsmanović Tomislava, protiv dužnika Zdrvković Dragana, na osnovu rešenja o smetanju poseda, I Opštinskog suda u Beogradu, P-2083/00 od 07.02.2001.god.

Službeno lice ovog suda je izlaskom na lice mesta dana 06.12.2001.god., konstatovalo u zapisniku, da je dužnik iseljen iz spornog stana, a stan predat poveriocu, u predmetu I-108/01, te je sa tih razloga spis arhiviran.

PRESEDNIK SUDA

Djordje Mirković

-
-
-

- CETVRTI OPSTINSKI SUD U BEOGRADU

Posl.broj I-III-1199/02

PREDLOG ZA IZVRSENJE

Poverilac: Tomislav Krsmanovic, predsednik Pokreta za zastitu ljudskih prava, Stanka Paunovica 70, 11090 Beograd

Duznik: Dragan Zdravkovic, meni nepoznata njegova sadasnja adresa, radi predaje odredjenih pokretnih stvari.

Predlog za izvršenje

Na osnovu pravosnazne i izvrsne Presude Prvog opstinskog suda u Beogradu XXVI.P.br.2082/200 od 28.5.2001 godine, koja je postala izvrsna 17.10.2001 godine, obavezao se Duznik da Poveriocu vrati sve sto je nezakonito otudjio.

DOKAZ: pomenuta Presuda koja je vec dostavljena IV Opstinskom sudu

RESENJE O IZVRSENJU

Na osnovu pravosnazne i izvrsne Presude Prvog opstinskog suda u Beogradu XXVI.P.br.2082/200 od 28.5.2001 godine, radi namirenja potrazivanja Poverioca, obavezuje se Duznik da Poveriocu vrati otudjene stvari: i to:

-1.000 primeraka knjige "Avanture Dzonatana Galibla, Kena Skulanda

-1.000 knjige Isceljenje naseg sveta, autora dr Meri Ruvart

--50 knjiga iz oblasti marketinga

-100 strucnih casopisa sa strucnim i naucnim radovima Poverioca

-20 rukopisa neobjavljenih Poveriocovih knjiga

-kompletnu dokumentaciju Pokreta az zastitu ljudskih prava(koja ja sadrzala vise hiljada dosijea, licnu prepisku autora, i drugu prepisku, fotografije, licne predmete, itd)

Presude i Opstinskog suda

DOKAZ:Kopija Presude sa klauzulom izvrsnosti(vec dostavljena ovom sudu)

Obavezuje se Duznik da izvrši prenos potraživanja i izvrši predaju pomenutih stvari Poveriocu iz stava 1 ovog Resenja u roku od 8 dana od dana dostave Resenja o izvršenju.

Ukoliko dužnik ne prenese potraživanja iz stava 1 i.2 ovog Resenja ,predlaze se da sudija donese Resenje o novcanom kaznjavanju Duznika u iznosu od 3.000 dinara a ukoliko Duznik ne postupi po resenju o sprovođenju izvršenja prethodne kazne, ni posle ove kazne. izricanja i izvršenja kazne ,sve dok lice na koje se ova kazna odnosi , ne postupi u skladu sa odlukom suda, a najviše do 10 iznad prve izrecene kazne

u Beogradu 3.3.2005 godine

Poverilac

Tomislav Krsmanovic

11
ČETVRTI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU
Posl.br. VI Su.849/05
Posl.br. I-III-1199/02
Dana 24.06.2005. godine
Novi Beograd, Bul.Mihaila Pupina br.16

KRSMANOVIĆ TOMISLAV

BEOGRAD
Ul.Stanka Paunovića br.70

Uvaženi,

U vezi sa vašom pritužbom na postupanje ovoga suda u predmetu I-III-1199/02 koju ste podneli ministarstvu pravde 12.5.2005. godine, a koja je zatim prosleđena ovom sudu, obaveštavam Vas, da sam izvršila uvid u spise ovog suda I-III-1199/02 i utvrdila da je pred ovim sudom u toku izvršni postupak po Vašem predlogu kao poverioca, protiv dužnika Zdravković Dragana, radi prinudnog izvršenja činidbe. Dana 23.5.2005. godine, postupajući sudija ovog suda je uputio dopis Krsmanović Tomislavu, da u roku od 8 dana, pod pretnjom posledica propuštanja, sudu dostavi original, ili overeni prepis izvršne isprave, snabdeven klauzulom izvršnosti.

Imajući u vidu sve napred navedeno,dala sam nalog da se predmet iznese postupajućem sudiji u rad.

S poštovanjem,

PREDSEDNİK SUDA,
Verica Đukić-Mihalčić

Verica Đukić-Mihalčić

Veza br.1. III. 1199/02

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ
СУД У БЕОГРАДУ
22. 01. 2007
ПРИМЉЕНО

Sadija J. Nikolić

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
Izvršnog odeljenja

NOVI BEOGRAD

Postupajući po nalogu sude br.1. III- 1199/02 od
13. III. 2007. godine, koji sam primio 16.1.2007. godine ističem
službeno:

IZVRŠNI POVERIOCI: KRŠMANOVIĆ TOMISLAV, Beograd, Ul. Stanka Peunovića
br.70.

IZVRŠNI DUŽNIK: ZDRAVKOVIĆ DRAGAN, Beograd, Ul. Visokog Stavara br.11,
sedišnja adresa poznata SUP-u Srbije.

POREKAZ IZVRŠNOG POVERIOCA KRŠMANOVIĆ TOMISLAV

PREDLOG ZA IZVRŠENJE ODUZIMANJEM I PREDAJOM
POREKAZNIH STVARI

1000 PRIMERAKA KNJIGE "AVANTURE DOROTANA GALVIA
autora Hansa Skulanda.
1000 PRIMERAKA KNJIGE "SLOBODJEM NAŠEG SVETA", autora
Dr. Mari Suvarč
50 knjiga IZ OBLASTI "HARTEINGA
100 stručnih ČASOPISA STRUČNIM I NAUČNIM RADOVI
IZVRŠNOG POVERIOCA,
20 KOLEKCIJA NEOBJAVLJENIH KNJIGA IZVRŠNOG POVERIOCA
KOMPLETNU DOKUMENTACIJU POKRETA ZA ZAŠTITU LJUDSKIH
PRAVA / koje sadrži više hiljada dosijea, lična
prepiska autore i druge prepiske, fotografije i lične
predmete/.

U 4 primerka.

U priručnoj stvari izvršnog poverioca Kršmanović Tomislava
protiv izvršnog dužnika Zdravković Dragana izvršenom i pravosnažnom
presudom prvog opštinskog suda u Beogradu XVI P.br.2082/2000 od
22.V.2001. godine obavezan je izvršni dužnik da izvršnom poveriocu
vrati gore navedene knjige, stručne časopise, rukopise, dokumente

Покрета за заштиту људских права, и њиху преписку аутора и фотографију
Пошто дужник није изврши своју обавезу изврши поверилац
предлаже да суд донесе следеће

ДОЗВОЉАВА СЕ извршање путем одузимања предметних ствари
наведених у предлогу који се буда захтева у просторијама АУП-а
Србије пошто се налазе тамо.

Предметно извршање се има спровести од стране судских
извршитеља Четвртог општинског суда у Београду без некедне
пријаве и интервенције с заплена ствари предати извршеној поверлио-
цу Крсановић Томиславу.

Београд, 20.1.2007 године.

Извршни поверилац,
Томислав Крсановић
Крсановић Томислав,
Београд, Ул. Станка Псаунови-
ћа бр. 70.

ПРОЕКОВИК

1. Поштарина димера..... 100,00

sl. lice
*Stojan
Gostu
20.1.07*

III - и бр. 1199 / 02

РЕШЕЊЕ О ИСПУЊЕЊУ

Суд одређује извршење извршене
Томислав Крсановић од стране судских извршитеља

ЧЕТВРТОГ ОПШТИНСКОГ СУДА У БЕОГРАДУ, 4.7. 2007 год.
СУДИЈА

ПРЕДСТАВИТЕЉИ СУДА
Место извршења у Београду од дана доношења
Одредба
Принудно не одлаже извршење ОДРЕШКА ОБЕРАВА

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
VI Су. 217/07
10.04.2007. године
Београд

Г-дин ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

11090 БЕОГРАД

Врховном суду Србије обратили сте се притужбом на рад Првог општинског суда у Београду, Другог општинског суда у Београду и Четвртог општинског суда у Београду.

Обавештавамо Вас да смо фотокопију Ваше притужбе проследили председницима наведених судова да у смислу одредби члана 52. Закона о уређењу судова провере наводе притужбе и о основаности притужбе и предузетим мерама обавести Вас и овај суд.

С поштовањем,

Саветник
Врховног суда Србије
Снежана Томић

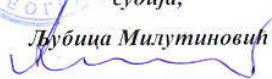

приг.2/љм

Заменик - Председника
Врховног суда Србије
судија,

Љубица Милутиновић

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл.бр.VI Су.735/07
Посл.бр.III-И.1199/02
Дана 10.07.2007. године
Нови Београд, Бул. Михаила Пупина 16

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

БЕОГРАД
ул. Станка Пауновића бр. 70

Поштовани,

У вези са Вашом притужбом коју сте упутили Министарству правде, а коју је Министарство затим доставило овом суду, а односи се на поступање овог суда у предмету III-И.1199/02, обавештавам Вас, да сам извршила увид у списе предмета и утврдила да сте Ви као поверилац поднели предлог за дозволу извршења дана 26.7.2002. године, али да по истом до данас није донето решење о извршењу, имајући у виду да Вам је суд дописима од 16.10.2002. године, 7.2.2003. године, 19.11.2004. године, 17.2.2005. године, 23.3.2005. године, и 13.7.2005. године, налагао да доставите нов предлог за дозволу извршења, са тачно означеном адресом дужника и тачно означеним местом где се налазе ствари чије одузимање сте предложили, али да по истима нисте поступили. Имајући у виду да сте неука странка, да у овом поступку немате пуномоћника суд је бројним дописима, покушао да Вам укаже како треба да гласи предлог за дозволу извршења, а такође се и сама судија обрађала дописима Републичком МУП-у Уреду за регистар становништва, ради достављања тачне адресе дужника, али су дописи враћани са напоменом да су потребни ближи подаци дужника, којима суд не располаже. Имајући у виду напред наведено, поступајући судија је закључком од 04.05.2007.године наложила да се позивом за одмах позовете као извршни поверилац. Наведени позив примили сте дана 15.05.2007.године, али се на исти нисте одазвали.

Имајући у виду напред наведено, дала сам налог да се списи предмета изнесу поступајућем судији у рад.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК СУДА,
Верица Ђукић-Михалчић

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл.бр.VI Су.172/08
Посл.бр.III-И.1199/02
Дана 11.03.2008. године
Нови Београд, Бул. Михаила Пупина 16

ТОМИСЛАВ КРСМАНОВИЋ

БЕОГРАД
ул. Станка Пауновића бр. 70

Поштовани,

У вези са Вашом притужбом која се односи на поступање овог суда у предмету III-И.1199/02, обавештавам Вас, да сам извршила увид у списе предмета и дала налог да се списи предмета изнесу поступајућем судији у рад да предузме све законске мере ради што скоријег окончања поступка у овој правној ствари.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК СУДА,
Верица Ђукић-Михалчић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ПОЛИЦИЈСКА УПРАВА ЗА ГРАД БЕОГРАД
УПРАВА ЗА УПРАВНЕ ПОСЛОВЕ
Одељење за управне послове
П/Број **205.2.1-16738/08**
на 18.9.2008. год.
Љермонтова бр. 12 а
Београд
Ц.

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ

ПРЕДМЕТ: Здравковић Драган - провера пребивалишта
ВЕЗА: Posl. br. I: III. 1199/02

У вези вашег захтева од 08.09.2008. године, обавештавамо вас да се лице Здравковић Драган, са осталим подацима као из вашег дописа не налази у евиденцијама пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА
главни инспектор
Мирјана Чубровић

Прлог:
2/2008

-
**- ČETVRTI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU
1199/02**

Posl br. I-III-

Dana 30.01.2009 .godine

Novi Beograd

Bul.Mihajla Pupina 16

MF

ADRESA DUŽNIKA DRAGANA ZDRAVKOVIĆA

Već nekoliko godina traje ovaj zahtev. Ja ne mogu saznati adresu Zdravkovića jer ja nemam za to službu istrage i agenata. O tome je bilo govora u više navrata, kao i o propustima nadležnih. MUP zna gde je arhiva.

Što se tiče ove arhive, pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu vodi se postupak za obeštećenje još od 1975 godin do danas, u okviru toga i za ovu zaplenjenu arhivu. Ukoliko sve bude kako treba, onda je ovaj problem razrešen na najbolji način za obe strane.

Ponavljam ono što sam ranije već saopštio: nisam imao nameru da ova dokumenta koristim da nekoga tužim, stvari vidim dublje, bavim se naukom; onaj ko je dao nalog da se oba arhiva zapleni, je verovatno bio neznalica, a ima i zlonamernih, jer je time stvorio tenziju, nepotreban rad sudovima i policiji, loše procene, pometnju.

A nama trebaju ispravne procene.

U Beogradu 26.2.2009 godine

Tomislav Krsmanovic

ČETVRTI OPŠTINSKI SUD U BEOGRADU
POSLOVNI BROJ I-III-1199/02
DANA 20.05.2009.godine
NOVI BEOGRAD
BUL. MIHAJLA PUPINA 16
MF

KRSMANOVIĆ TOMISLAV

BEOGRAD,
Stanka Paunovića br 70

Pred ovim sudom u toku je izvršni postupak po predlogu izvršnog poverioca VAS protiv izvršnog dužnika MUP SRBIJE radi prinudnog izvršenja

U prilogu ovog dopisa dostavljamo Vam izveštaj MUP-a od 14.05.2009.godine, obzirom da dužnik ne stanuje na adresi na kojoj ima prijavljeno prebivalište, te je POTREBNO da dostavite ovom sudu tačnu adresu za ovde dužnika, odnosno navedete adresu gde se nalaze konkretne stvari dužnika, kako bi izvršenje moglo da se sprovede.

*Prilog
izveštaj*

Sudija,
Tanja Košutić

-

- Republika Srbija.

Prvi osnovni sud u Beogradu

Posl.broj 10.I-10133/2010

Dana 01.03.2011.godine

U roku od 3 dana odgovaram na ovaj vaš dopis.Postupak traje već skoro 11 godina, stvari su potpuno jasne i pravno validno dokazane i procesuirane u prethodnim postupcima u Prvom opštinskom sudu, zatim i Četvrtom opštinskom sudu i Prvom osnovnom sudu. Stalno vam šaljem odgovore na vaše jednolične dopise.Ja sam kazao što sam imao, ništa novo nemam da dodam.

Aprila 2000 godine je se uz podršku MUP-a Stari Grad (Bjeletić), nasilno uselio u naše prostiorije Dragan Zdravković zvani Panter (Šarov, on je izgleda ubijen, MUP odbija da da precizne podatke o njemu). Zatim je došao veliki kamion MUP-a i sve odneo.

Ja sam blagovremeno podneo zahteve sudovima, oni nisu blagovremeno reagovali, i nezakonito su postupali na druge načine, što se vidi iz dosijea u vašem sudu.

Postupak se vrti u krug već 11 godina.

Vi branite neodbranjivo, oteta arhiva mora biti vraćena, ili plaćena ošteta. Vaš sud želi da dokaže perpetum mobile: bila arhiva, pun ogroman kamion odneo, nema arhive, nije je ni bilo.

Izgleda da je Panter preminuo, pojedini učesnici takođe, ili oboleli,i njihovi srodnici, pogledajte sve sudije koje su neslavno učestvovale u ovom dosijeju. Treba izvući pouku iz slagalice. Spas nje u varanju, nego u ispravnim procenama. Sve drugo vodi u ambis.

Bezakonje je put u individualno i kolektivno samoubistvo. Sudije su sramota Srbije, njihovo neznanje politike i nisku svest naši neprijatelji zloupotrebljavaju da ruše Srbiju.

POBEDA ĆE BITI MOJA! Možda Vas neće biti, biće neki drugi sudija. Čemu sve to?

U prilogu saopštenje SUDSTVO SRBIJE KAO VRHUNSKI KRIMINALAC. od
7.2.2011 godine.

U Beogradu 7.3.2011 godine
Tomislav Krsmanović

Посл.бр.10.И.10133/10

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Љубица Ненадић, у извршном поступку извршног повериоца КРСМАНОВИЋ ТОМИСЛАВА, из Београда, Станка Пауновића број 70, против извршних дужника МУП СРБИЈЕ, ул. Кнеза Милоша број 101, ради принудног извршења, донео је, ван рочишта, дана **01.07.2010.године**:

ЗАКЉУЧАК

НАЛАЖЕ СЕ Крсмановић ТОМИСЛАВУ, из Београда, да у року од 15 дана отклони сметње за спровођење извршења и достави суду тачну адресу извршног дужника, како на којој станује тако и адресу на којој се налазе ствари чије враћање тражи, те да достави суду ближе генералије дужника, као и да се изјасни и пружи доказе на околност где се и у којим тачно просторијама МУП-а налазе ствари чију предају тражи.

Предње се налаже под претњом последица пропуштања.

Судија,

Љубица Ненадић

Одговор на допис од 06.12.12010 .године.

У одговор на ваш допис немам ништа ново да додам, позивам се на мој поднесак од 06.9.2010 године.

Наведени Драган Здравковић је по својој прилици убијен, уколико то није тачно, његову адресу не знам, у вези тога сам се у више наврата обраћао МУП- у Србије, без резултата.

Заплењена архива се налази у просторијама МУП--а Србије.

Обавештавам Суд да се приводи крају захтев за обештећење пред Вишим судом у Београду, поводом деценијских штета нанетих мени , у оквиру тога је и ставка заплене ове архиве.

Изјављујем, да уколико МУП не врати архиву, онда ћу добити надокнаду нанете штете.

Ако добијем правичну накнаду штете за одузете архиву, изјављујем Првом основном суду у Београду да ћу одустати од потраживања да ми се ова заплењена архива врати.

У Београду 15.12,2010 године

Томислав Крсмановић

-
-

ПРВО ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО КТР 3051/11

Злоупотреба службеног положаја од стране Жељка Трикића службеника Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11.

У понедељак 5 децембра о.г, ме је позвао телефоном сарадник ПС Нови Београд Жељко Трикић, налажући ми да што пре дођем на информативни разговор , што чини по налогу вашег тужилаштва у предмету КТР 3051/11, поводом моје пријаве против особа која су угрожавале моја права.

Учтиво сам му саопштио да ми пошаље позив усмено, онако како прописује закон. Он је то прихватио али је почео да ми прети да морам доћи, а ако не дођем да ће послати патролу да ме приведу насилно.

Будући да ме г.Трикић упорно позива од јуна ове године већ по четврти пут, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП, будући да се не ради о жељи да се мој поднесак објективно испита и поступи по закону, него је на делу застрашивање и шиканирање, због разлога које ћу касније објаснити, одлучио сам да бих избегао овај разговор да обуставим поднесак КТР 3051/11. Што сам учинио :ПРИМЉЕНО у Првом основном јавном тужилаштву 06.12. 2011 године. Истога датума сам доставио вама допис којим вас обавештавам да сам анулирао мој поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању мога поднеска обавести Жељка Трикића да тако буде обеснажен његов позив. Том приликом сам 6 децембра око 12 часова у вашим просторијама трећи спрат соба 317А, будући да је предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не желим да се одазовем позиву, додајући да сам предмет КТР 3051/11 анулирао. Оне су ми казале да ја нисам обавезан по закон да се одазовем на овај позив, утолико пре што сам предмет анулирао.

О овоме разговору сам истога дана обавестио господина Трикића факсом послатим са мога компјутера : Recipient name Gospodin Ž.Trikić, Start time: 6.12.2011 godine, 16.3.Recipient number: 3008143.

Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је дошла патрола ПС Раковица и уручила ми позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду.(Позив је без датума и потписа).

Дана 10 децембра сам преко факса Главне поште у Београду послао факс за господина Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start Time Dec.10 12:28 PM, Pages 2, Result:OK, са ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од др.Мариновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да сам услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ћу услед болести бити оправдано спречен да се одазовем овоме позиву за уторак 13.12.2001 године.

Дакле, изволите обуставити ваш захтев ПЦ Нови Београд да обавља радње по моме поднеску КТР 3051/11, и саопштити г.Трикићу благовремено да ме не позива 13 децембра нити касније.

Обавештавам вас да је на делу злоупотреба која има за циљ да ме заплаши да не захтевам обештећење, и да не штитим моја угрожена права, чему сам у више наврата се обраћао поднесцима и вашем тужилаштву.

Последњих месеци сам у више наврата био позиван од полицијских органа на информативне разговоре телефоном, или дописом, увек се позивајући на захтев вашег ЈТ, уз кршење параграфа

Закона о кривичном поступку и Закона о полицији, и то: 3 јуна и 22 јула од стране Жељка Трикића сарадника ОУП-а Нови Београд; 17 августа, 19 августа и 22 августа ове године ме је позивао Медојевић, сарадник Полицијске управе Београда; дана 22 септембра ме је позвао Трикић, а онда истог дана патрола ОУП Раковица која је стигла пред мој стан, и сада опет Трикић.

И Трикић и Медојевић су навели исти разлог: поднесци ОЈТ, или писање саопштења у вези мога маратонског судског поступка и повреда мојих права. Напомињем, да сам ја упутио поднеске Првом општинском јавном тужилаштву у Београду у својству појединца и председника Покрета а заштита људских права, дакле ја нисам окривљени, него подносилац пријаве.

Ја сам увек био прво позиван телефоном, што је супротно закону, јер се позиви на информативне разговоре шаљу у писменој форми, сем изузетно, а у мојој пријави тога елемента нема. Тек на мој стриктан захтев позиви су упућиван писмено, стално уз оштре претње насилним привођењем, гласови са оне стране жице су били опори и претећи, као да сам ја окривљени криминалац, а ја сам подносилац пријаве.

Ја сам све досадашње позиве Полицијске управе града Београда на разговор одбио са образложењем да нису у складу са законом и да нисам на то обавезан по закону .

У Позиву Трикића за 13 децембар ,је назначено Упозорење да ћу у случају неодрживања бити принудно доведен: У случају Вашег неодрживања по овом позиву бићете принудно доведени на основу члана 226 , ст.1 . ЗКП-Закона о кривичном поступку, који гласи :Окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач и стручно лице ,без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа.

Овакво образложење не даје право насилног привођења него објашњава о наступајућим трошковима због тога.

Мени је од оба полицајца саопштено да ме позивају на разговор по захтеву ОЈТ Општинског јавног тужиоца предмет КТ-3051/011, који захтева да се са мном обаве разговори ради расветљавања мојих поднесака.

Према члан 46.ЗКП, став 1: Полиција и други државни органи надлежни за откривање кривичних дела дужни су да поступе по сваком захтеву надлежног јавног тужиоца. Дакле, у овоме случају они би требали да кроз разговор са Крсмановићем дођу до додатних података те да олакшају рад ОЈТ у вези његових поднесака.

У пракси према мени органи Полицијске управе Београда, не обављају ове задатке , него злоупотребљавају своја овлашћења позивајући се на захтев ОЈТ, да би тако ускраћивали моја права, полицијски ме малтретирани и изрицали врло опасне претње, што ће даље бити приказано.

Чиме крше законске параграфе Закона о полицији: члан 1: Полиција пружа подршку владавини права свима пружа заштиту њихових права и слобода; чл. 2: Придржава се закона , Устава и међународних конвенција, сузбија незаконитост; Члан 13. Штите свакога од незаконитих поступака, поштују достојанство права грађанина.

А када се ради о позивању, Поглавље 2.3: Лице које је одбило да пружи обавештење не сме се поново позивати из истог разлога. А мене они упорно позивају. Зашто не позивају лопове, провалнике , разбојнике и убице полицајца њихових којега, него се баве са мном? Члан 48: Усмено позивање само у нарочитим случајевима. Органи полиције не желе да обаве истражне радње како им је наложено, него супротно ЗКП, и Закону о полицији (Чланови 1, 2, 13, Поглавље 2.3) крше моја права малтретирају га и прете му и застрашују га.

Ово полицијско мрцварење траје од марта 2008 године, када ме је сарадник ОУП-а Раковица Ненад Лијескић у неколико наврата позивао телефоном на информативни разговор поводом писаних саопштења. Ја сам био позван 2 марта 2008 године од стране мога познаника Велизара Павловића, правника ДСС, који ми је саопштио да је у поседовању факса Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године који ми је показао , којим је покренут хитан поступак да будем лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.

Ја сам тада одржао конференцију за штампу и предузео и друге кораке којима сам обезвредио овај незаконити покушај утамничења и злоупотребе психијатрије ове установе. Над Крсмановићем је покушана злоупотреба психијатрије 1975 године, која се завршила потпуним поразом оних који су то покушали, Крсмановић је 24.10.1977 године добио после месец дана испитивања на Психијатријском одељењу ВМА у Београду. Налаз: душевно потпуно здрав, што је правно и судски верификовано 20.4.1982 године од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду. Изволите проучити податке о Крсмановићу на Википедији и личном сајту www.tomislavkrsmanovic.com, као што ћете видети он је заслужни грађанин, добитник неколико значајних међународних признања, писац више запажених књига, научни радник који објављује своје радове у нашим најпрестижнијим научним часописима, члан руководства Братства КРСМАНОВИЋА и СВЕТИ САВА, деценијски борац за поштовање закона и људских права, председник Покрета за заштиту људских права, заслужан за данашњу демократију, саборац са појединим данашњим лидерима државе, укључујући и Бориса Тадића, Мићуновића, и друге. Крсмановић је написао неколико запажених и стручно верификованих књига о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, осуђиван је за вербале деликте након тога, марта 1975 године је основао први југословенски одбор за људска права ДИРЕКТНА АКЦИЈА, 1985 Покрет за заштиту људских права који је учествовао на изборима, Крсмановић је био кандидат за председника Србије на изборима 1990 године, писац је на стотине саопштења, данас објављује научне анализе у еминентним часописима, добитник је значајних међународних признања. Крсмановић важи за врло смирену особу, залаже се за исправне процене и помирење.

Истичемо да неко може бити смештен на психијатрију против своје воље ако се понаша насилно, ако је неурачунљива агресивна особа, или да није у стању да се стара о себи и своме здрављу. Крсмановић никада ни на кога није дигао руку, познат је по томе што води здрав живот. На делу је покушај злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

Крсмановић је због овога поднео Кривичну пријаву против Полицијске управе града Београда дана 1.09.2011 године.

Крсмановићу прете и врше притиске над њим, због ових разлога Крсмановић се није одазвао позиву Полицијске управе Београда од 17.08.2011 године као незаконитом, одржао је Конференцију за штампу на коју је позвао Медојевића, који није дошао. Медојевић је позвао након тога телефоном Крсмановића 22 августа о.г.м, тврдећи:

- да су подаци у прослеђеним документима некорисни, јер је дата хрпа емаил адреса из који се ништа не види
- да су подаци Телекома Србије о особама које су ми претиле телефоном застарели.

Оваква образложења нису заснована на чињеничном стању јер се у документима, тачније у Крсмановићевој ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ Првом основном суду у Београду предатој 31.1.2011 године налазе прецизни сигналетички подаци о инкриминисаним особама које му прете. А када је у питању Телеком, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, он је добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви на његов број телефона 3511829, не само 2005 године, него последњи пут маја ове године, и да ће идентитет починиоца Телеком дати суду или МУП-а на њихов захтев..

Крсмановић је доставио судским органима и МУП- прецизне документоване податке о онима који му прете утамничењем, телефоном и интернетом, који су насртали на њега последњих година, међу таквима се налаза и органиМУП-а, који га сада позивају на информативне разговоре.

"Због истих разлога Крсмановић се неће одазвати позиву на разговор од Тривића заказаном за 26 сепетмбар о.г. у 10 часова у просторијама ОУП Нови Београд, јер је на делу злоупотреба положаја и овлашћења полицијских органа, њега не позивају ради расветљивања његових поднесака и саопштења, него су на делу притисци и опасне претње. Он није обавезан да даје обавештења, а ако жели може и да одустане од пријаве. Да ли ће га и онда позивати у полицију?.

Крсмановић се залаже за исправне процене и мирење.

САВЕТ ПОКРЕТА ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА.

Томислав Крсмановић 7.12.2011 године
Покрет за заштиту људских права, председник. Тел. 3511829; Моб.тел. 064-3095176;
Books@eunet.rs, Vikipedija, www.tomislav Krsmanovic.com, www.isil.org.

ПОНОВО ПОЗИВ НА ИНФОРМАТИВНИ РАЗГОВОР, НАСТАВАЉА СЕ ПОЛИЦИЈСКО ШИКАНИРАЊЕ.

У понедељак 5.12 ове године ме је позвао телефоном сарадник Полицијске станице Нови Београд Ж.Трикић саопштавајући ми да дођем на информативни разговор 13.12.2011 године, наводно поводом моје Кривичне пријаве ПРВОМ ОПШТИНСКОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ у Београду КТР 3051/11, против особа које су ми починиле кривична дела..

Обавештавам да се иза овог позива и више сличних позива током целе ове године укрива полицијско застрашивање и злостављање зато што водим спор за обештећење, захтевам рехабилитацију и устајем у одбрану повређених права мојих сродника.

Органи ове установе су ме током ове године позивали са лажним образложењем без законског основа на информативне разговоре телефоном, и то Трикић из ОУП Нови Београд 3 јуна и 22 јула, и 5 децембра, и Вељко Медојевић 17 августа, 19 августа и 22 августа ове године. Образлагања која су давана тим приликама су да подносилац пријаве треба да наводно да његов исказ у вези његових представки упућених суду и МУП-у Србије, због узнемиравања и претњи од стране више лица.

Указујем на кључну чињеницу, иста ова Полицијска управа града Београда је покушала да ме без законског основа приведе и утамничи на неодређено време марта 2008 године, исто тако се лажно позивајући на моје поднеске, што ће даље бити разјашњено, доказано изјавама сведока и правно ваљаним документима.

Сарадник ОУП-с Раковица Ненад Лијескић ме је у неколико наврата позивао телефоном фебруара и марта 2008 године на информативни разговор, опет наводно поводом мојих саопштења, као председника Покрета за заштиту људских права. Ствар ми је разјаснио 2 марта 2008 године мој познаник Велизар Павловић, правник ДСС, који му је саопштио да је у поседовању факса Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године који ми је показао, којим је покренут хитан поступак да буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године. То је био покушај намамљивања у полицијску станицу и хапшења.

Овај покушај сам осујетио представљајући јавности, која је иначе добро упозната са мојим активностима, да је нада мном покушана злоупотреба психијатрије 1975 године, која се завршила правним поразом оних који су то покушали, јер сам 24.10.1977 године добио после месец дана испитивања на Психијатријском одељењу ВМА у Београду Налаз: душевно потпуно здрав, што је правно и судски верификовано 20.4.1982 године од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду.

Изволите прочитати податке о мени на сајту ИСИЛА-САД: www.isil.org, Википедији и личном сајту www.tomislavkrsmanovic.com, као што ћете видети ја сам заслужни грађанин, добитник неколико значајних међународних признања, и ИСИЛ-овог значајног признања Bruce Evox Memorial Award, писац више запажених књига, научни радник који објављује своје радове у нашим најпрестижнијим научним часописима (последњи у гласилу Удружења социолога Србије, Социолошком прегледу из Београда, Год. Април –јун бр.2 2011 стр.257-261 -ЗЛОУПОТРЕБА ПСИХИЈАТРИЈЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ), члан сам руководства Братства КРСМАНОВИЋА и СВЕТИ САВА, деценијски борац за поштовање закона и људских права, председник Покрета за заштиту људских права, заслужан за данашњу демократију, саборац са појединим данашњим лидерима државе, укључујући и Бориса Тадића, Мићуновића, и друге. За мене се залаго угледни професор Хаваји универзитета, САД, Ken Schoolland, специјални саветник председника САД, својим дописима председнику Владе Србије др.Мирку Цветковић од 23 јануара 2011 године, и госпођи Снежани Маловић, министру правде Србије од 11 септембра 2010 године, и Милану Панићу председнику ИЦН Галеника и СРЈ од 9 новембра 1995 године. Написао сам неколико запажених и стручно верификованих књига о злоупотреби психијатрије у политичке сврхе, осуђиван сам за вербале деликте након тога, марта 1975 године сам основао први југословенски одбор за људска права ДИРЕКТНА АКЦИЈА, 1985 Покрет за заштиту људских права који је учествовао на изборима, био сам кандидат за председника Србије на изборима 1990 године, писац на стотине саопштења, данас објављујем научне анализе у еминентним часописима, добитник сам значајних међународних признања.

Истичем да неко може бити смештен на психијатрију против своје воље ако се понаша насилно, ако је неурачуњлива агресивна особа, или да није у стању да се стара о себи и своме здрављу. Реч било каква, ако није насиље не може бити разлог. Никада ни на кога нисам дигао руку, познат сам по томе што водим здрав живот.

Упркос ових чињеница МУП Србије ме шиканира ево већ неколико година, тврдећи лажно да узнемиравам јавност, да износим необичне тврдње, да претим, итд. А ја тражим обештећење и рехабилитацију. То њима смета

На делу је прогон ненасилног изражавања мишљења, забрана делатности легалне организације, мене деценијског бескомпромисног борца за поштовање закона желе застрашивањима и стресовима да тихо уклоне са јавне сцене, поготову јер већ 17 година водим маратонски спор за обештећење, захтевам још од 2006 године Рехабилитацију, очекујем реституцију незаконито присвојене имовине предака вредну неколико милиона евра, залажем се за лустрацију, али и исправне процене и помирење.

Ја лично и моји сродници смо изложени свакодневним претњама, провокацијама, угрожавањима наших права.

На делу је методично дуготрајно замарање, застрашивање, производња стреса, финансисјко исцрпљивање, узимање времена и енергије.

А све са циљем покушаја рунирања здравља, тихе ликвидације-дискретно, без увида шире јавности.

Томислав Крсмановић

Председник Покрета за заштиту људских права, Станка Пауновића 70, 11090 Београд.
Тел.3511829, моб.тел.064-3095176, Books@eunet.rs

Википедија, www.isil.org, www.tomislakrsmanovic.com

Госпођа Маја Вадњал, јавни тужилац

ПРВО ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО КТР 3051/11

Поштована госпођо Вадњал,

Обавештавам Вас да се ваш број КТР 3051/11 у вези са мојим захтевом за повраћај моје и страначке заплењене архиве од стране МУП-а Србије који је се водио од априла 2000 године, пред Првим општинским судом и Четвртим општинским судом у Београду, а после реформе судова пао под надлежност Првог основног суда у Београду, као што знате сада наставља пред потоњим судом. Прилажем мој поднесак овом суду од 7.3.2011 године (Посл.број 10.1-10133/2010, дана 01.03.2011 године), као и мој поднесак овом суду од 13.12.2011 године.

Будући да се повраћај незаконито отуђене имовине отеже у недоглед, да органи МУП-а одбијају да врате моју отету имовину, да органи МУП-а већ годинама захтевају од мене и прети ми, да ја њима саопштим адресу Драгана Здравковића, који је сарађивао са МУП-ом и господином Бјелетићем сарадником ОУП Стари град, како ја то могу знати; будући да ме стално засипају јаловим дописима, будући да су суду приложени подаци и сведоци да ми је Здравковић претио смрћу, и да су ми појединци из МУП-а такође претили, укључујући и незаконите позиве на информативне разговоре од стране сарадника Полицијске управа града Београда (сведок Велизар Павловић, правнк ДСС, Париска 13, који је у поседу дописа Полицијске управе града Београда са налогом на моју трајну изолацију у затворен простор), који трају од 2008 године до данас, будући да сам ја против њих и МУП-а Србије поднео недавно кривичне пријаве због злоупотребе положаја, сјединили су се законски услови да ове особе буду изузете, и МУП, сходно законским прописима учтиво захтевам од Вас да се даље истражне радње по овом предмету искључиво обављају преко нашег тужилаштва.

У нади да ћете тако поступити

С'поштовањем

Томислав Крсмановић

У прилогу моји поднесци Првом основном суду у Београду од 7.3 .2001 године и 13.12.2011 године.

Prvi osnovni sud u Beogradu

Posl.broj 10.I-10133/2010

Postupak traje već skoro 11 godina, stvari su potpuno jasne i pravno validno dokazane i procesuirane u prethodnim postupcima u Prvom opštinskom sudu, zatim i Četvrtom opštinskom sudu i Prvom osnovnom sudu. Stalno vam šaljem odgovore na vaše jednolične dopise. Ja sam kazao što sam imao, ništa novo nemam a dodam.

Aprila 2000 godine je se uz podršku MUP-a Stari Grad (Bjeletić), nasilno uselio u naše prostiorije Dragan Zdravković zvani Panter (Šarov, on je izgleda ubijen, MUP odbija da da precizne podatke o njemu). Zatim je došao veliki kamion MUP-a i sve odneo.

Ja sam blagovremeno podneo zahteve sudovima, oni nisu blagovremeno reagovali, i nezakonito su postupali na druge načine, što se vidi iz dosijea u vašem sudu.

Postupak se vrti u krug već 11 godina.

Vi branite neodbranjivo, oteta arhiva mora biti vraćena, ili plaćena ošteta. Vaš sud želi da dokaže perpetum mobile: bila arhiva, pun ogroman kamion odneo, nema arhive, nije je ni bilo.

Izgleda da je Panter preminuo, pojedini učesnici takođe, ili oboleli, i njihovi srodnici, pogledajte sve sudije koje su neslavno učestvovale u ovom dosijeu. Treba izvući pouku iz slagalice. Spas nje u varanju, nego u ispravnim procenama. Sve drugo vodi u ambis.

Bezakonje je put u individualno i kolektivno samoubistvo. Sudije su sramota Srbije, njihovo neznanje politike i nisku svest naši neprijatelji zloupotrebljavaju da ruše Srbiju.

POBEDA ĆE BITI MOJA! Možda Vas neće biti, biće neki drugi sudija. Čemu sve to?

U Beogradu 13.12.2011 godine
Krsmanović

Tomislav

- РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВО ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У БЕОГРАДУ
Ктр.бр.25/12
01.02.2011 год

Госпођа /госпођица Наташа Павлица, ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Прво основно јавно тужилаштво у Београду.

Поштована госпођо/госпођице Павлица,

Ваш допис не разумем. Ја никакву кривичну пријаву нисам поднео против Првог основног јавног тужилаштва у Београду, ни Сектору за правосуђе, Одељењу за надзор рада у правосудним органима Министарства правде, нити било коме другом. Ја сам само ово одељење објективно обавестио шта се дешавало, да сам био неосновано позиван осам пута у другој половини прошле године од стране полицијских органа, а што је наставак позива из 2008 године. А таквих позива је било и у 2009 и 2010 .

Иза свега стоје појединци из Полицијске управе Београда, који ми од 2008 године упорно прете утамничењема на неодређено време у психијатријску установу, позивајући се на давно оборену дијагнозу из 1975 године. То је дело осветољубивих појединаца који су у преходном поретку настртали на моја права, па сада покушавају и даље да то чине.

Разумљива је моја узнемиреност јер такви поступци органа Полицијске управе Београда нису нимало безазлена ствара, него су на делу озбиљна кривична дела. .

Ја водим , као што Вам је познато, од 1994 године спор за обештећење, на мене се врше притисци да одустанем, или једноставно да ме дуготрајним атацима изнуре и онеспособе, или тихо уклоне.

Имам право да се браним. О мене и моје су се огрешили многи појединци. У мојим књигама и иступима у јавности, нигде ни једнога од тих многобројних прекршитеља нисам спомињао по имену, руковођен идејом да никоме није било лако, да су појединци извршавали туђа наређења, да су лоше процењивали, или да су једноставно грешили. Сматрам да су нама данас потребне више него ли икад исправне процене и мирење.

Нажалост, уместо да према мени почну да се понашају у духу ових мојих начела, они настављају још острашћеније да насрћу на мене. Тако да се ја питам где су њихов разум и логика?

Они су интервенисали на нивоу Апелационог суда да одбије моју Жалбу на Пресуду Вишег суда у Београду у вези накнаде штете.

Тиме ће од мене направити бескомпромисног борца , а од тога могу имати само веће штете него ли користи. То ће се врло брзо видети.

Напомињем да се само г.Трикић из Полицијске станице Нови Београд позива на захтев Првог ОЈТ, то нисам чуо од г.Медојевића из Полицијске управе Београда. А када се ради о позивима из ОУП Раковица, Београд из 2008 године, они се нису позивали на Јавно тужилаштво, него само на поседовање мога дописа о стању здравља у Србији.

Ево о чему се заправо ради са позивима на информативне разговоре који су уствари злоупотреба, од стране некога, института информативног разговора..

Ја сам као што знате, у другој половини 2011 године био противно закону осам пута позиван од полицијских органа на информативне разговоре телефоном. Господин Трикић се позивао на захтев ОЈТ, наводно ради разматања његових поднесака. А прибегавајући кршењу параграфа Закона о кривичном поступку и Закона о полицији, и то: 3 јуна и 22 јула од стране Жељка Трикића сарадника ОУП-а Нови Београд; 17 августа, 19 августа и 22 августа тужиоца је позивао Медојевић, сарадник Полицијске управе Београда; дана 22 септембра Трикић , а онда истог дана патрола ОУП Раковица која је стигла пред тужиочев стан, и 6 и 13 децембра опет Трикић...

И Трикић и Медојевић су навели разлог: поднесци ОЈТ (Трикић), или писање саопштења у вези здравља, психијатрије, мога маратонског судског поступка и повреда мојих права. (Медојевић).

Напомињем да сам упутио поднеске Првом општинском јавном тужилаштву у Београду, или на друге адресе, у својству појединца, и председника НВО Покрета а заштита људских права, чији сам председник, дакле нисам окривљени, него подносилац пријаве.

Жељко Трикић службеник Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТП 3051/11.ме је позивао телефоном или писмено што чини по налогу Јавног тужилаштва Србије у предмету КТП 3051/11, поводом моје пријаве против особа које су угрожавале моја права.

Увек сам био прво позиван телефоном, што је супротно закону, јер се позиви на информативне разговоре шаљу у писменој форми, сем изузетно, а у мојој пријави тога елемента нема. У исто време позиви су изрицани врло строгим гласом и претећи. Тек на мојстриктан захтев позиви су нерадо и претећи упућивани писмено, стално уз оштре претње насилним привођењем, гласови са оне стране жике су били опори и претећи, као да сам ја окривљени криминалац, а ја сам уствари подносилац пријаве, или писац инкриминисаних саопштења. Поврх свега ја сам заслужни грађанин који је цео живот посветио борби за демократију.

У Позиву Трикића за 13 децембар ,је назначено Упозорење да ћу у случају неодазивања бити принудно доведен: У случају Вашег неодазивања по овом позиву бићете принудно доведени на основу члана 226 , ст.1 . ЗКП-Закон о кривичном поступку, који гласи :Окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач и стручно лице ,без обзира на исход кривичног поступка, снос трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа.

Овакво образложење не даје право насилног привођења, него само објашњава о наступајућим трошковима због тога.

Ја сам током 2008 године био такође позиван у неколико наврата на информативни разговор у Полицијску станицу ОУП Раковица, у сличним околностима, ти позиви су били образлагани наводном жељом ОУП-а Раковица да му помогне да оствари његова угрожена права. Био сам повремено позиван телефоном и током 2009 и 2010 године, уз увреде и претње. Такође сам поднео суду податке и доказе Телекома Србије о вишегодишњим телефонским учесталим узнемиравањима и претњама, Телеком је установио велики број таквих абизивних телефонских позива и идентитет оних који су злоупотребљавали мој телефон, претили ми и вређали ме, међу њима и ЖАРКО АРСИЋ, сарадник МУП-а Србије, као и Вељко Вукотић, оба двојица из Београда , и други , Телеком Србије има о њима податке као што је приказано у поднесцима суду.

У оваквим околностима које трају неколико година повремено живим у свакодневном стресу и страху услед телефонских узнемиравања и претњи, ово је утолико битније за ову сврху, јер иако постоје докази код Телекома о броју узнемиравања и идентитету починиоца, иако сам послао више поднесака судовима против починиоца, надлежни судови ме нису заштитили , иако су на то обавезни по закону, телефонска узнемиравања се настављају такорећи до данашњих дана.

Учестали незаконити позиви на информативне разговоре у полицију су унели у мој живот током друге половине 2011 године перманентну неизвесност и страх за сутрашњи дан.

Будући да ме је Трикић упорно позивао од јуна 2011 године, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП, будући да ће се из даљег видети да се није радило о жељи да се мој поднесак објективно испита и поступи по закону, него да је на делу застрашивање и шиканирање, због разлога који ће даље бити објашњени, ја сам одлучио да бих избегао овај неугодан разговор, да обустави поднесак КТР 3051/11.

Што сам и учинио :ПРИМЉЕНО у Првом основном јавном тужилаштву 06.12. 2011 године.

Истог датума сам доставио допис Првом ОЈТ којим обавештавам да сам анулирао поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању поднеска обавести Жељка Трикића да тако буде обеснажен његов позив, да бих тако избегао стрес . Том приликом сам 6 децембра око 12 часова у просторијама Првог ОЈТ трећи спрат соба 317А, будући да је предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна, обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не желим да се одазове позиву, истичући да је то за мене страх и стрес, објашњавајући покушај злоупотребе позива на информативне разговоре 2008 године ради утамничења, додајући да је предмет КТР 3051/11 анулиран..

О овоме разговору истог дана сам обавестио господина Трикића факсом послатим са мога компјутера:Recipient name Gospodin Ž.Trikić, Start time: 6.12.2011 godine, 16.3.Recipient number: 3008143.

Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је дошла патрола ПС Раковица и уручила ми позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду.(Позив је без датума и потписа).

Дана 10 децембра изузетно узнемирен и преплашен за своју без бедност сам преко факса Главне поште у Београду послао факс за господина Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start Time Dec.10 12:28 PM, Pages 2, Result:ОК, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од др.Мартиновић из Дома здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да сам услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ћу услед болести бити оправдано спречен да се одазовем овоме позиву за уторак 13.12.2001 године. А 12.12.2011 године је ОЈТ-у и Трикићу достављено Мишљење еминентног психијатра и једног од најбољих судских вештака др.Стевана Петровића О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ" Подносим вам овај извештај о његовом здрављу и врло штетном деловању позива на овакве разговоре, јер он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријск налаз је Б.О, то јест душевно здрав, али с'обзиром на изречено такви разговори ипак врло штетно делују на његово

здравље и могу га трајно погоршати и драстично оштетити. У истом смислу врло штетно делују на његово здравље и продужени судски поступци, и повреде његових законских права, до којих долази. Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића обавезно поштедите било каквог информативног разговора са органима полиције, јер то за њега означава снажан стрес, а ако је таква истражна радња неопходна, да разговор са њим обави општинско јавно тужилаштво."

**Ја сам све досадашње позиве Полицијске управе града Београда на разговор одбио са образложењем да нису у складу са законом и да нисам на то обавезан по закону .
Према члан 46.ЗКП, став 1: Полиција и други државни органи надлежни за откривање кривичних дела дужни су да поступе по сваком захтеву надлежног јавног тужиоца. Дакле, у овоме случају они би требали да по налогу Првог ОЈТ кроз разговор са мном дођу до додатних података те да олакшају рад ОЈТ у вези мојих поднесака.**

У пракси уствари органи Полицијске управе Београда, нису обављали своје задатке, него су злоупотребљавали своја овлашћења позивајући се на захтев ОЈТ, или на моје поднеске, да би ме тако полицијски малтретирани и изрицали врло опасне претње, што ће даље бити приказано. Одбијали су моју доставу врло детаљне документације, са далеко више података него ли што би се то могло постићи кроз усмени разговор са мном, или су одбијали основане наводе из мојих поднесака.

Чиме су кршили законске параграфе Закона о полицији: члан 1: Полиција пружа подршку владавини права свима пружа заштиту њихових права и слобода; чл. 2: Придржава се закона, Устава и међународних конвенција, сузбија незаконитост; Члан 13. Штите свакога од незаконитих поступака, поштују достојанство права грађанина.

А када се ради о Позивању, Поглавље 2.3: Лице које је одбило да пружи обавештење не сме се поново позивати из истог разлога. А тужиоца су упорно позивали.

Да органи полиције нису желели да обаве истражне радње како им је наложено, него да им је намера била да супротно ЗКП, и Закону о полицији (Чланови 1, 2, 13, Поглавље 2.3) да крше моја права, да ме малтретирају и прете ми и застрашују ме, се види и из следећег детаља.. Тако, поменути полицајац Медојевић је мени саопштио 22 августа о.г., :

- да су подаци у прослеђеним документима некорисни, јер је дата хрпа емаил адреса из који се ништа не види
- да су подаци Телекома Србије о особама које су му претиле телефоном застарели.

Оваква образложења нису била заснована на чињеничном стању јер се у документима, тачније у мојој ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ Првом основном суду у Београду предатој 31.1.2011 године налазе прецизни сигналетички подаци о инкриминисаним особама које ми прете. А када је у питању Телеком, Извршна дирекција Београд, наш број 118252, Београд, ја сам добио од њих неколико потврда да су регистровани претећи позиви на мој број телефона 3511829, не само 2005 године, него последњи пут маја 2011 године, уз препоруку да ће идентитет починиоца Телеком дати суду или МУП-а на њихов захтев (То је мени саветовано у Телекому). Ја сам доставио судским органима и МУП- прецизне документоване и сигналетичке податке о онима који ми прете утамничењем, телефоном и интернетом, који су насртали на моја права последњих година, међу таквима се налаза и органи МУП-а..

Предочавам додатне чињенице, доказе и сведоке, да органи полиције нису мене позивали ради решавања и истраге по мојим поднесцима, него да ме шиканирају, застрашују, да ми прете зато што тражим обештећење и штитим моја угрожена права..Уз моју личну напомену, да то они не чине из личних побуда, него по туђој наредби.

Ево суштине, ево заправо о чему се ради? .

Ово полицијско мрцварење траје од марта 2008 године, када је сарадник ОУП-а Раковица , по наређењу претпостављених, у неколико наврата позивао мене телефоном на информативни разговор поводом писаних саопштења. А полицијских телефонирања је било повремено и у 2009, 2010 и 2011 години. Био сам позван 2 марта 2008 године од стране мога познаника Велизара Павловића, правника ДСС, улица Париска број 13, 11.000 Београд, који ми је саопштио да је у поседовању факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године који ми је показао, којим је покренут хитан поступак да будем лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље и ПБ Лаза Лазаревић од 1 јула 1975 године.

Што је унело неизмеран страх и немир у мој живот. Ја сам том приликом алармирао јавност, НВО, политичке странке, одржао конференцију за штампу и предузео и друге кораке којима сам обезвредио овај незаконити покушај утамничења и злоупотребе психијатрије ове установе. Потсећам да је нада мном покушана злоупотреба психијатрије 1975 године, која се завршила потпуним поразом оних који су то покушали, Ја сам 24.10.1977 године добио после месец дана испитивања на Психијатријском одељењу ВМА у Београду Налаз: душевно потпуно здрав, што је правно и судски верификовано 20.4.1982 године од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду. Годинама сам водио борбу против оних који су покушавали да фалсификују чињенице о моме здрављу, био сам тако опет на кратко смештен насилно на психијатрију у ПБ."В.Вујић" 1982 године за време Конференције УНКТАДА у Београду., због ненасилних речи, за мене су званичници преко ТВ изјављивали да сам психијатријски случај и претили ми трајном изолацијом у психијатријску установу затвореног типа (против њих је поднета кривична пријава), вређали ме и клеветали по том основу све до данашњих дана, уз повремене претње насилном хоспитализацијом све до недавно.

.На делу је покушај злоупотребе психијатрије у политичке сврхе.

У предмету при суду се налазе врло бројни поднесци о дугогодишњим кривичним делима мени почињених све до данашњих дана, што се тиче физичких насртаја, претњи убиством, увреда и клевета, перманентне блокаде компјутера, сметњи на интернету, итд, позивам на увид у предмет.

Ако ја живим у описаним условима ванредног стања дуги низ година, од стране оних који су и раније кршили моја права, из побуда политичког реваншизма, логично је да онда живим у страху и неизвесности, оваква вишегодишња полицијска узнемиравања, претње и

заstraшивања, су уствари смишљен драстичан атак на мој углед, посезање претњом психијатријом, логично за мене означавају опасне притиске и неизмеран стрес.

Судски вештак др.Стеван Петровић, еминентни психијатар, је 12.1.2012 године издао још једно мишљење о стању мога здравља "који већ 17 година од 1994 године води судски спор за обештећење, од 2006 за рехабилитацију, поднео је више кривичних пријава против оних који дуги низ година у континуитету у пакету до данашњих дана угрожавају његова права, прете му утамничењем, клевећу га, опструирају употребу компјутера и интернета, факса и телефона, угрожавају његову личну безбедност и имовинску сигурност, као и његових сродника. Такође, повремено је позиван на информативне разговоре у полицију без законског основа. У оваквим околностима Крсмановић је изложен методично програмираним свакодневним шиканирањима, узимању енергије, времена и излаган трошковима, и стресу, све са циљем слабљења или уништења његовог здравља, ради тихог уклањања као жалиоца и грађанина који захтева поштовање његових права. Он има 75 година, пати од интензивне насанице, исцрпљен је, његов психијатријски налаз је Б.О, то јест потпуно душевно здрав, али с'обзиром на изречено, овакви притисци врло штетно делују на његово органско здавље, и могу га трајно погоршати и драстично оштетити, или довести до фаталног исхода..Зато вам се обраћам сходно законима захтевом да господина Крсмановића заштитите, државни орган су у обавези да заштите грађане од насиља, поготову јер се овде ради о очигледном покушају тихе ликвидације без пуцња и пресуде".

Др.Стеван Петровић сасвим јасно упозорава да Полицијска управа Београда то све чини да стресовима погорша моје здравље , да ме тако тихо уклони са јавне сцене.

Ја сам поднео Кривичну пријаву против Полицијске управе града Београда дана 1.09.2011 године, против Лијескића, Медојевића и Трикића, свестан да они нису виновници, они сами кажу да извршавају туђа наређења.

Ја сам жртва полицијских прогона широког опсега, не само када се ради о позивима на информативни разговор. А што се јасно и документовано види на линковима на личном веб www.tomislavkrsmanovic.com, кликнути, ићи на МЕНИ лево, притиснути дугме ПОКРЕТ ЗА ЗАШТИТУ ЉУДСКИХ ПРАВА, када се отвори видеће се три линка: Tuzba za naknadu stete, Bela knjiga o zdravlju, Bela knjiga o opstrukcijama kompjutera, interneta, telefona i faksa. Изволите отворит ове линкове, из њих се јасно види о чему се ради.

Pozivam se na Član 61.KZS-Krivičnog zakonika Srbije, PRODUŽENO KRIVIČNO DELO:

(1) Produženo krivično delo čini više istih ili istovrsnih krivičnih dela učinjenih u vremenskoj povezanosti od strane istog učinioca koja predstavljaju celinu zbog postojanja najmanje dve od sledećih okolnosti: istovetnosti oštećenog, istovrsnosti predmeta dela, korišćenja iste situacije ili istog trajnog odnosa, jedinstva mesta ili prostora izvršenja dela ili jedinstvenog umišljaja učinioca.

(2) Krivična dela upravljena protiv ličnosti mogu činiti produženo krivično delo samo ako su učinjena prema istom licu.

(3) Ne mogu činiti produženo krivično delo ona dela koja po svojoj prirodi ne dopuštaju spajanje u jedno delo.

Понављам , нисам нигде поднео кривичну пријаву против Првог ОЈТ. Али ћу поднети врло брзо против свих оних починиоца , пре свега против оних који су допринели да Апелациони суд одбије моју Жалбу на Пресуду Вишег суда.

Иза свега овога стоје оне снаге мрака које желе да овековече у Србији безакоње,. лоше процене, свађе и неред. Нажалост, то нису схватиле судије Апелационог суда, које су донеле незаокниту ПРЕСУДУ, чиме сам ја претворен као никада у животу, у бескомпромисног борца.

Мислим да је најбоље решење да ме надлежни компетентни овлашћени правосудни, или државни органи позову на разговор, да се договоримо о најбољем и најбржем путу да се издејствује НАЈБРЖЕ нова и правична ОДЛУКА, или ПРЕСУДА.

Ако се тако не поступи, онда је јасно да се у Србији желе тензије и метеж.

У Београду 10.2.2012 године

с' поштовањем

Томислав Крсмановић

odl. Stevanović 2035 PPS
24.2. 2012. f. Stevanović

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл. бр. 10 И 10133/2010
Дана 21.02.2012. године
Нови Београд
ул. Булевар Михајла Пупина бр. 16

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ и то судија Милица Трбовић-Свиларић, као судија појединац у извршном поступку извршног повериоца ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА из Београда, ул. Станка Пауновића бр. 70, против извршног дужника ДРАГАНА ЗДРАВКОВИЋА из Београда, ул. Високог Стевана бр. 70, ради извршења на основу извршне исправе, ван рочишта, дана 21.02.2012. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ извршење одређено решењем о извршењу Четвртог општинског суда у Београду III И бр. 1199/02 од 04.07.2008. године и укидају се све спроведене радње.

Образложење

Решењем о извршењу Четвртог општинског суда у Београду III И бр. 1199/02 од 04.07.2008. године одређено је извршење против извршног дужника на основу извршне исправе-пресуде Првог општинског суда XXVI П бр. 2082/2000 од 25.05.2001. године.

Како је од стране судског извршитеља на записнику о попису и процени од 29.08.2008. године констатована нетачна адреса извршног дужника, те како је од стране МУП-а Београд констатовано да се извршни дужник не налази у евиденцијама пребивалишта и боравишта ПУ за град Београд, а како извршни поверилац није поступио по налогу овог суда од 06.12.2010. године који је уредно примио дана 14.12.2010.

године, односно у року од 3 дана по пријему налога, а под претњом последица пропуштања није доставио суду ближе податке за извршног дужника (ЈМБГ, адресу, датум рођења и слично), то суд налази да нема имовине која може бити предмет извршења, па је на основу одредбе члана 76 тачка 6 Закона о извршењу и обезбеђењу донета одлука као у изреци овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења није
дозвољен приговор.

С у д и ј а
Милица Трбовић-Свиларић с.р.

За тачност отправка оверава:

A handwritten signature in blue ink is written over a circular purple official stamp. The stamp contains the text "Судница" (Court) and "Београд" (Belgrade) around the perimeter.

Veza Poslovni broj lo- I.br.

10133/10

PRVOM OSNOVNOM SUDU U BEOGRADU

B e o g r a d

ŽALBA I PREDLOG ZA VRAĆANJE U PREDJASNJE STANJE

U 2 primerka.

U izvršnom postupku izvršnog poverioca Tomislava Krsenovića iz Beograda, Ul. Stanka Paunovića br.70, protiv izvršni dužnika Dragana Zdravkovića iz Beograda, Ul. Visokog Stavene br.70, radi izvršenja na osnovu izvršne isprave izvršni dužnik poverilac ulaže

P R E D L O G za vraćanje u predjasnje stanje i

Ž A L B U na rešenje Prvog osnovnog suda Posl.br. 10 I.br.10133/10 donetog van ročišta na dan 21.II.2012 god.

Izvršni dužnik Dragan Zdravković po saznanju izvršnog poverilaca verovatno ubijen a da je arhiva odneta u prostorije MUP-a Srbije.

Izvršni poverilac prema tome ostaje kod svih svojih navoda u odgovoru na dopis od 6.XII.2010 koji je napisao 15.XII.2010 g. i koji se nalazi u spisima predmeta.

Sud je učinio bitnu povredu postupka, pogrešno i netačno utvrdio netačno činjenično stanje i pogrešno primenio materijalne dokaze.

Sasvim je izvesno bez obzira sto se izvršni dužnik ne nalazi u evidencijama prebivališta i boravišta, sigurno se nalazi pod tim imenom i prezimenom u arhivi MUP-a Srbije.

Tako da sud službenim putem može da sazna JMB izvršnog dužnika datum rođenja, ime oca, tako da bi pribavio bliže podatke izvršnog dužnika, a imovina koje je predmet izvršenja

su knjige, i rukopisi neobjavljenih knjiga, naučni radovi i.t.d. izvršnog poverioca.

Pre s toga, pozivanje suda na čl.76 t.6 Zakona o izvršenju i obezbeđenju je potpuno neosnovano.

Izvršni poverilac napominje i činjenicu da je u ovom postupku usvojena privremena mera odnosno tražena je privremena mera koje nije blagovremeno usvojena, a što je nanelo veliku štetu materijalnu i moralanu štetu izvršnom poveriocu jer je onogičeno izvršnom dažniku da sa inspektorom Stari grad Bjelatici odnese stvari u prostorije MUP-a.

Beograd, 5.III.2012. god.

Tomislav Krsenović
Tomislav Krsenović,
Beograd, Ul. Stenke
Paunovića br.70.

М- 283.070,

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл. бр. 10 И 10133/2010
Дана 21.03.2012. године
Нови Београд
ул. Булевар Михајла Пупина бр. 16

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ и то судија Милица Трбовић-Свиларић, као судија појединац у извршном поступку извршног повериоца **ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА** из Београда, ул. Станка Пауновића бр. 70 против извршног дужника **ДРАГАНА ЗДРАВКОВИЋА** из Београда, ул. Високог Стевана бр. 70, ради извршења на основу извршне исправе, дана 21.03.2012. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ предлог извршног повериоца Томислава Крсмановића из Београда за враћање у пређашње стање поднет овом суду дана 06.03.2012. године **КАО НЕДОЗВОЉЕН**.

ОДБАЦУЈЕ СЕ приговор извршног повериоца Томислава Крсмановића из Београда изјављен дана 06.03.2012. године против решења овог суда посл. бр. 10 И 10133/2010 од 21.02.2012. године као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Решењем овог суда посл. бр. 10 И 10133/2010 од 21.02.2012. године обустављено је извршење одређено решењем о извршењу Четвртог општинског суда у Београду III И бр. 1199/02 од 04.07.2008. и укинута су све спроведене радње.

Против наведеног решења извршни поверилац је изјавио приговор дана 06.03.2012. године са предлогом за враћање у пређашње стање.

Одредбом члана 30 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да враћање у пређашње стање није дозвољено, док је одредбом става 2 истог члана прописано да изузетно од става 1 овог члана враћање у пређашње стање је дозвољено када из оправданих разлога приговор на решење о извршењу није изјављен у прописаном року.

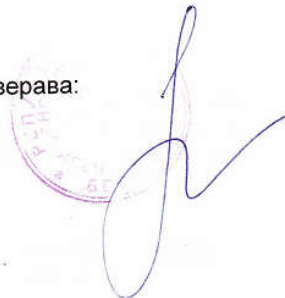
Како у поступку извршења и обезбеђења враћање у пређашње стање није дозвољено, то је суд на основу одредбе члана 30 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу донео одлуку као у ставу првом изреке решења.

Како је у конкретном случају у решењу посл. бр. 10 И 10133/2010 од 21.02.2012. године у поуци о правном леку наведено да против наведеног решења није дозвољен приговор, то је суд применом одредбе члана 365 Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 10 Закона о извршењу („Службени гласник РС“ број 31/11) и обезбеђењу, одредбе члана 39 став 2 Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/11) и одредбе члана 45 Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ број 31/11) донео одлуку као у ставу другом изреке решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења није
дозвољен приговор.

Судија
Милица Трбовић-Свиларић с.р.

За тачност отправка оверава:

ПРВОМ ОСНОВНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

ЗА

ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Извршни поверилац : Крсмановић Томислав, Станка Пауновића 70, Београд, кога заступа Љиљана Јаковљевић адвокат из Београда, Чубурска број 2.

Извршни дужници: Драган Здравковић, Високог Стевана број 11, 11.000 Београд; и МУП Србије, Михајла Пупина број 2, Нови Београд. .

РЕВИЗИЈА ПРОТИВ РЕШЕЊА ОСНОВНОГ СУДА У
БЕОГРАДУ

Посл.бр 10 И 10133/2010 /2010 од 21.3.2012 године.

Због законом дозвољених разлога (члан 407 ЗПП):

I.Због повреде равноправности грађана (чл.403 , став 2; 404 ЗПП став 1, у вези са одредбом члана 41 Закона о забрани дискриминације, ставови 1,4)

II..Због битне повреде одредаба парничног поступка (чл. 374, став 1, ЗПП).

III.Због повреде материјалног права (члан 404, став 1).

Дана 21.02.2012 године посл.број 10 И 10133/2010, Први основни суд је у извршном поступку повериоца Томислава Крсмановића из Београда , ул.Станка Пауновића 70, против извршног дужника Драгана Здравковића, ул. Високог Стевана број 11, 11.000 Београд, ради извршења на основу извршне исправе, донео РЕШЕЊЕ којим се обуставља извршење одређено решењем о

извршењу Четвртог општинског суда у Београду III И бр.1199/02 од 04.07.2008 године и укидају све спроведене радње. (Достављено повериоцу дана 24.2.2012 године).

Са образложењем да је Решењем о извршењу Четвртог општинског суда у Београду III И број 1199/02 од 04.07.2008 године одређено извршење против извршног дужника на основу исправе-пресуде Првог општинског суда XXVI П.бр.2082/2000 од 25.05.2001 године. Како је од стране судског извршитеља на записнику о попису и процени од 29.08.2008 године констатована нетачна адреса извршног дужника, те како је од стране МУП-а Београда констатовано да се извршни дужник не налази у евиденцијама пребивалишта и боравишта ПУ за град Београд, а како извршни поверилац није поступио по налогу суда од 6.12.2010 који је уредно примио дана 14.12.2010 године, односно у року од три дана по пријему налога, а под претњом последице пропуштања, није доставио суду ближе податке за извршног дужника (ЈМБГ, адресу, датум рођења, и слично), то суд налази да нема имовине која може бити предмет извршења, па је на основу одредбе члана 76 тачка б Закона о извршењу и обезбеђењу донета одлука као у изреци решења.

Извршни повериоц Томислав Крсмановић је дана 5.03.2012 године поднео ЖАЛБУ Првом основном суду у Београду.

Дана 21.3.2012 године, Први основни суд у Београду Посл.број 10 И 10133/2010 доноси Решење којим се одбацује приговор извршног повериоца Томислава Крсмановића од 6.3.2012 године као НЕДОЗВОЉЕН, позивајући се на члан 30 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, одредбу члана 365 ЗПП у вези са одредбом члана 10, члана 39 став 2, члана 45 Закона о извршењу и обезбеђењу.

Суд је погрешно и нетачно утврдио чињенично стање и погрешно применио материјалне доказе. На делу је поступање по основу политичке дискриминације из члана 41 Закона о забрани политичке дискриминације и праву на ревизију, у вези са члановима 1 став1; 2 став 1; 3; 4; 5;12; чланом 13, став 1,6,7; 15;25; 41;43.

Није тачно, како се суд изјашњава позивајући се на члан 76, тачка б Закона о извршењу и обезбеђењу, да нема имовине која може бити предмет извршења.

Јер није тачна тврдња суда да извршни поверилац није поступио по налогу суда од 6.12.2010 који је уредно примио дана 14.12.2010 године, односно у року од три дана по пријему налога, а под претњом последице пропуштања, да није доставио суду ближе податке за извршног дужника (ЈМБГ, адресу, датум рођења, и слично).

Јер је извршни поверилац одговорио благовремено 15.12.2010 године (ПТТ 11193, 1420779, Београд 61, 5129 од 15.12.2010 године, 15 часова 22).

Поверилац саопштава адресу на којој се налази предметна архива: МУП Србије, Михајла Пупина бр ој 2, Нов Београд, то јест у неком од њихових приручних магацина. А што је учинио у више наврата раније.

Повериоц Томислав Крсмановић даље износи доказе и побија основаност позивања на ову одредбу Закона о извршењу и обезбеђењу, и последично негирање права на приговор, износи доказе да је жртва политичке дискриминације.

Повериоц се позива на Закон о забрани дискриминације, члан 41, он је повређен дискриминаторским поступањем суда по политичкој основи, према овој одредби :РЕВИЗИЈА ЈЕ УВЕК ДОПУШТЕНА.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е.

Драган Здравковић, из Београда, звани Пантер, дилер дроге и сарадник МУП-а Србије, је се 2.4. 2000. године око 17 часова и 30 минута насилно уселио у просторију у ул. Високог Стевана 11 у Београду у којој се налазила страначка архива Покрета за заштиту људских права, (чији је поверилац председник), и његова лична архива. Ова подрумска просторија је део стана Нолета Лекаја, ул.Високог Стевана број 11, Београд, који је правни титулар, иначе члана Савета Покрета за заштиту људских права.

Том приликом поверилац Томислав Крсмановић је незаконито лишен :
-2.000 примерака либертаријанских књига Авантуре Дзонатана Галибла аутора Кена Скуланда на српском (Издавач: Штампa , Јовица Шумуликовски , Тираж 400), на македонском (Издавача Матица македонска, Штампa Јовица Шумуликовски Тираж-400) на хрватском (Издавач.. Штампa-Јовица Шумуликовски, Тираж-400), словенацком (Издавач..., Штампa-Јовица Шумуликовски, .. Тираж-400), ромском (Штампa Махима-Петроварадин, Издавач Матица Ромска Југославије, Тираж-400), Исцељење нашег света аутора др.Мери Руварт (на македонском, Издавач Матица македонска, Штампa Јовица Шумуликовски, Београд-063-243170; на српском Издавача... Штампa-Јовица Шумуликовски ..., Тираж-400) , које је Тужиоц публиковао у нашој земљи и другим суседним државама, на њиховим језицима-хрватски, македонски, словеначки, ромски. Књига Авантуре Дзонатана Галибла” је бест селер аутора Кена Скуланда професора Хаваји универзитета у Хонолулу, преведена на преко 40 страних

језика (www.исил.орг) и Исцељење нашег света америчке престижне научнице др.Мери Руварт, је такође капитално дело.

-рукописа 20 тужиочевих необјављених књига и спремних за штампу са тематиком људских права (збирке докумената и анализе)

-стотинак часописа домаћих и страних где су били публиковани његови стручни и научни радови

-више хиљада досијеа жалиоца на кршења људских права (судска решења, жалбе, новински текстови итд)

-разни аудио визуелни материјали о организацији, медија наступањима, митинзима итд

-већи број тужиочевих текстова и необјављених научних радова

- целокупна тужиочева врло богата лична преписка, укључујући и преписку са појединим значајним личностима, државницима, шефовима држава , књижевницима, научницима, итд

-преписку организације

-хиљаде саопштења

-хиљаде примерака неколико бројева листа Људска права

-неколко десетина книга маркетинга, истраживања тржишта

-мегафон, транзистор, писаћу машину, итд

Повериоцу је тако отето све што је стварао цео живот, чак и личне фотографије. Над повериоцем је почињен монструозан духовни злочин, брисање меморије, заплена рукописа његових 20 необјављених књига, што је равно средњовековном спаљивању јеретичких књига.

Здравковић се настанио у њој бесправно, и био је често у друштву са Бјелетићом, инспектором ОУП Стари Град, улица Мајке Јевросиме број 33, што сведочи Ноле Лекај, Стевана Високог број 11. Бјелетић је долазио у стан Здравковића , седели су у оближњим кафанама, дружили се, често су били заједно. Из тог разлога Лекај се није усуђивао да избаци узурпатора Здравковића. Извршни дужник Драган Здравковић је претио повериоцу Томиславу Крсмановићу убиством, због чега он није смео да дође по архиву, а ОУП Стари град је одбио да повериоцу пружи заштиту да би могао доћи у посед запленаој архиви..

Повериоц Томислав Крсмановић наводи да је раније нарочито током 1980-их, привођен у неколико наврата у просторије ОУП Стари град, због вербалних ненасилних дела, њега познају

Бјелетић и други сарадници ове полицијске испоставе. Он је основао Покрет за заштиту људских права 1975 године, што је био први југословенски одбор за одбрану људских права, што је учинио да би бранио без повода његова угрожена права, због чега је био осуђиван за вербална ненасилна дела, држан у специјалним казним установама, тортурисан, на

незаконит начин лишен својине над његовим станом, са циничним судским образложењем" јер ће у њему да окупља дисиденте", за време од 15 година гурнут у мукотрпни подстанарски статус, истериван из радног односа, онемогућаван да се запосли као политички неподобан, 1997 године над њим је покушано убиство уз повике" то је тај што тражи обештећење"..

Колика је политичка загриженост појединих данашњих сарадника МУП-а Србије, колико су политички нетолерантни и осветољубиви, се види из податка да од марта 2008 године Полицијска управа Београда позивајући се на фалсификован Психијатријски налаз П.Б." Лаза Лазаревић" из Падинске Скеле из 1975 године, који је правно обеснажен Налазом Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду из 1982 године, покушава да повериоца Томислава Крсмановића насилно смести на неодређено време у психијатријску установу затвореног типа " зато што тражи повраћај архиве и обештећење". Само од јуна до децембра 2011 године, повериоц је неосновано био позиван осам пута на информативне разговоре од стране полицијских органа ПУ Београда., у снажну лупу на врата његовог стана, а ови позиви и угрожавање личне безбедности повериоца трају од марта 2008 године.

Марта месеца 2008 године, је сарадник ОУП-а Раковица Ненад Лијескић, по наређењу претпостављених, у неколико наврата позивао повериоца телефоном на информативни разговор поводом писаних саопштења. Лијескић је повериоцу строго и упорно у више наврата наређивао телефоном да дође одмах, одбијајући како закон прописује да пошаље писмени позив, изричући му претње да уколико не дође да ће бити приведен силом, образлажући позив наводним разговором о његовом саопштењу о здрављу, архиви, обештећењу. Повериоц је одбио образлажући да позив треба да буде у писменој форми, и да он у овоме контексту није обавезан по закону да се одазове позиву, доставио је детаљну документацију директно у полицијску станицу ОУП Раковица.

Поверилац је овим поводом био контактиран 2 марта 2008 године од стране познаника Велизара Павловића, правника ДСС, улица Париска број 13, 11.000 Београд, у њиховим просторијама, који му је саопштио да је у поседовању факсимила Полицијске управе града Београда од 28.2.2008 године са психијатријским налазом П.Б" Лазала Лазаревић" из 1975 године у коме стоји да је поверилац неурачунљив душевни болесник од параноидне шизофреније, који му је то показао, којим је покренут хитан поступак да поверилац буде лишен слободе и смештен у психијатријску болницу на неодређено време, због писања саопштења, којом приликом су се позвали на фалсификован налаз Завода за ментално здравље П.Б "Лаза Лазаревић" од 1 јула 1975 године.

ДОКАЗИ:

-саслушати Велизара Павловића, правника ДСС, Париска 13, 11.000 Београд, на ове наводе тужиоца

-увид у инкриминисани факсимил позива Полицијске управе Београда и приложени психијатријски налаз, који поседује Павловић.

-саслушање сведока Ненада Лијескића сарадника ОУП Раковица, на наводе ужиоца

-саслушање сведока сарадника Полицијске управе Београда који је дао налог сведоку Лијескићу и који је доставио дијагнозу Велизару Павловићу

Што је унело неизмеран страх и немир у живот повериоца, са чиме је он априла 2008 године упознао јавност, НВО, политичке странке, одржао конференцију за штампу и предузео и друге кораке којима је обезвредио овај незаконити покушај утамничења и злоупотребе психијатрије од стране ове установе. Поверилац поново потсећа да је над њим покушана злоупотреба психијатрије 1975 године, која се завршила потпуним поразом оних који су то предузели, он је 24.10.1977 године добио после месец дана испитивања на Психијатријском одељењу ВМА у Београду Налаз: душевно потпуно здрав, што је правно и судски верификовано 20.4.1982 године од стране Судско-психијатријског одбора Медицинског факултета у Београду. Поверилац је годинама водио борбу против оних који су покушавали да фалсификују чињенице о његовом здрављу, био је тако опет на кратко смештен насилно на психијатрију у ПБ."В.Вујић" 1982 године за време Конференције УНКТАДА у Београду., због ненасилних речи, за повериоца су званичници преко ТВ изјављивали да је психијатријски случај и перманентно му претили годинама трајном изолацијом у психијатријску установу затвореног типа, вређали га и клеветали по том основу све до данашњих дана, уз повремене претње насилном хоспитализацијом све до недавно.

Поверилац је био неосновано позиван осам пута на информативне разговоре од јуна до децембра 2011 године, од стране органа Полицијске управе града Београда, а што је наставак позива из 2008, повремено и 2009, 2010 године.

Поверилац доказује да се ради о позивима на информативне разговоре који су уствари злоупотреба института информативног разговора са циљем заплашивања, и излагања тужиоца притисцима и претњама.

Прибегавајући кршењу параграфа Закона о кривичном поступку и Закона о полицији, поверилац је био позиван : 3 јуна и 22 јула од стране Жељка Трикића сарадника ОУП-а Нови Београд; 17 августа, 19 августа и 22 августа повериоца је позивао Медојевић, сарадник Полицијске управе Београда; дана 22 септембра Трикић, а онда истог дана патрола ОУП Раковица која је стигла пред повериочев стан, и 6 и 13 децембра опет Трикић.

Трикић и Медојевић су навели разлоге: поднесци ОЈТ (Трикић) у вези заплене архиве 2000 године; или писање саопштења у вези здравља, психијатрије, повериочевог маратонског судског поступка и повреда његових права. (Медојевић).

Жељко Трикић службеник Полицијске станице Нови Београд, Полицијске управе за град Београд, у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11 је позивао повериоца телефоном или писмено, што чини по налогу Јавног тужилаштва Србије у предмету КТР 3051/11, поводом повериочеве пријаве против особа које су заплениле повериочеву архиву априла 2000 године.

Поверилац напомиње да је упутио поднеске Првом општинском јавном тужилаштву у Београду, или на друге адресе, у својству појединца, и председника НВО Покрета а заштита људских права, чији је председник. Дакле није окривљени, него подносилац пријаве.

Повериоц је увек био прво упорно позиван телефоном, што је супротно закону, јер се позиви на информативне разговоре шаљу у писменој форми, сем изузетно, а у његовој пријави тога елемента нема. У исто време позиви су изрицани врло строгим гласом и претећи. Тек на учтив, стриктан и упоран захтев позиви су нерадо и претећи упућивани писмено, стално уз оштре претње насилним привођењем, гласови са оне стране жице су били опори и претећи, као да је повериоц окривљени криминалац, а он је уствари

подносилац пријаве, или писац инкриминисаних саопштења. Поврх свега је заслужни грађанин који је цео живот посветио борби за демократију.

У Позиву Трикића за 13 децембар је назначено Упозорење да ћу у случају неодазивања бити принудно доведен: У случају Вашег неодазивања по овом позиву бићете принудно доведени на основу члана 226 , ст.1 . ЗКП-Закона о кривичном поступку, који гласи :Окривљени, оштећени, оштећени као тужилац, приватни тужилац, бранилац, законски заступник, пуномоћник, сведок, вештак, тумач и стручно лице ,без обзира на исход кривичног поступка, сnose трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које су проузроковали својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа.

Овакво образложење не даје право насилног привођења, него само објашњава о наступајућим трошковима због тога.

Поверилац предочава да су ови позиви били такође образлагани наводном жељом да му помогну, као што је то било у случају ОУП-а Раковица 2008 (2009, 2010 године), да му помогне да оствари његова угрожена права. А тада се радило о претњи утамничењем посезајући за психијатријом. Поверилац је тако схватио и ове позиве.

Будући да је Трикић упорно позивао повериоца од јуна 2011 године, кршећи одредбе Закона о полицији и ЗКП, будући да ће се из даљег видети да се није радило о жељи да се повериочев поднесак објективно испита и поступи по закону, него да је на делу застрашивање и шиканирање, због разлога који ће даље бити објашњени, поверилац забринут за личну безбедност, је одлучио да би избегао овај неугодан разговор, да обустави поднесак КТР 3051/11. Поверилоц је доставио допис Првом ОЈТ којим обавештава да је анулирао поднесак КТР 3051/11 , апелујући на Прво ОЈТ да о анулирању поднеска обавести Жељка Трикића да тако буде обеснажен његов позив, да би тако избегао стрес. Том приликом је 6 децембра око 12 часова у просторијама Првог ОЈТ трећи спрат соба 317А, будући да је предметни јавни тужилац госпођа Маја Вадњал била отсутна, обавио разговор са њеним сарадницама објашњавајући им о чему се ради, и да не жели да се одазове позиву, истичући да је то за њега страх и стрес, објашњавајући покушај злоупотребе позива на информативне разговоре 2008 године ради утамничења, додајући да је предмет КТР 3051/11 анулиран

О овоме је истога дана обавестио господина Трикића факсом послатим са његовог компјутера

Упркос овог чињеничног стања у петак 9 децембра је дошла патрола ПС Раковица и уручила му позив за информативни разговор дана 13.12.2011 године у 11 часова у просторијама на Новом Београду, позив је без датума и потписа.

Дана 10 децембра изузетно узнемирен и преплашен за своју безбедност поверилац је преко факса Главне поште у Београду послао факс за Трикића , на телефон 3008143, за ПС Нови Београд, Start time Dec..10 12:28 ПМ, Pages. 2, Result :ОК, са приложеном ЛЕКАРСКОМ ПОТВРДОМ О НАСТУПАЊУ ПРИВРЕМЕНЕ СПРЕЧЕНОСТИ издатом од др.Мартинковић из Дома

здравља Савски венац, од 9.12.2011 године, Број:4551, да је услед болести привремено спречен за било какве активности у времену од 5-7 дана, што значи да ће услед болести бити оправдано спречен да се одазове овоме позиву за уторак 13.12.2001 године.

Дана 12.12.2011 године је Прво ОЈТ-у и Трикићу достављено Мишљење еминентног психијатра и једног од најбољих судских вештака др.Стевана Петровића О ЗДРАВСТВЕНОЈ СПОСОБНОСТИ И ПОДОБНОСТИ ТОМИСЛАВА КРСМАНОВИЋА ЗА ПОЗИВАЊЕ НА ИНФОРМАТИВНЕ РАЗГОВОРЕ"

Поверилац је све позиве Полицијске управе града Београда на разговор одбио са образложењем да нису у складу са законом и да није на то обавезан по закону .

Према члан 46.ЗКП, став 1: Полиција и други државни органи надлежни за откривање кривичних дела дужни су да поступе по сваком захтеву надлежног јавног тужиоца. Дакле, у овоме случају они би требали да по налогу Првог ОЈТ кроз разговор са тужиоцем дођу до додатних података те да олакшају рад ОЈТ у вези његових поднесака.

У пракси уствари органи Полицијске управе Београда, нису обављали своје задатке , него су злоупотребљавали своја овлашћења позивајући се на захтев ОЈТ, или на тужиоцеве поднеске, да би га тако полицијски малтретирани и изрицали врло опасне претње. Одбијали су његову врло детаљну документацију, са далеко више података него ли што би се то могло постићи кроз усмени разговор са њим, или су одбијали основане наводе из његових поднесака.

Чиме су кршили законске параграфе Закона о полицији: члан 1: Полиција пружа подршку владавини права свима пружа заштиту њихових права и слобода; чл. 2: Придржава се закона, Устава и међународних конвенција, сузбија незаконитост; Члан 13. Штите свакога од незаконитих поступака, поштују достојанство права грађанина.

А када се ради о Позивању, Поглавље 2.3: Лице које је одбило да пружи обавештење не сме се поново позивати из истог разлога. А повериоца су упорно позивали.

Да органи полиције нису желели да обаве истражне радње како им је наложено, него да им је намера била да супротно ЗКП, и Закону о полицији (Чланови 1, 2, 13, Поглавље 2.3) да крше повериочева тужиоцева права, да га малтретирају и прете му и застрашују га, као што траје од 2008 године, се види и из следећег детаља: тако, поменути полицајац Медојевић је повериоцу саопштио 22 августа о.г., :

- да су подаци у прослеђеним документима некорисни, јер је дата хрпа емаил адреса из који се ништа не види
- да су подаци Телекома Србије о особама које су му претиле телефоном застарели.

Доказ. Саслушање сведока Медојевића из Полицијске управе Београда на ове наводе.

Оваква образложења нису била заснована на чињеничном стању јер се у документима , тачније у повериочевој ПРИВАТНОЈ ТУЖБИ Првом основном суду у Београду предатој 31.1.2011 године налазе прецизни сигналетички подаци о инкриминисаним особама које му прете.

Поверилац живи у условима ванредног стања дуги низ година, од стране оних који су и раније кршили његова права, из побуда политичког реваншизма, оваква вишегодишња полицијска узнемиравања, претње и застрашивања, су уствари смишљен драстичан атак на повериочев углед, посезање претњом психијатријом, логично за повериоца означавају опасне притиске и произвели су му неизмеран стрес.

Из података у претходним алинејама, дакле деликте према њему су од 2008 до 2011 године чинили органи Полицијске управе Београда ,МУП-а ,чији је актуелни министар Ивица Дачић..

А он је био члан Владе Милошевића која је јануара 1999 године издала коминике громогласно пренет од медија да је Покрет за заштиту људских права, чији је тужиоц преседник, страни плаћеник и агент ЦИА .У прилогу текст Кривичне пријаве Јавном тужиоцу града 28.1.1999.год поднет "ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ ГРАДА БЕОГРАДА КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ против Окривљених: Главни и одговорни уредници :РТС (И,ИИ и ИИИ програм),ТВ Политика.ТВ Телеком. ТВ Београд, Радио Београд И и ИИ програм, Радио Политика, Дневник-Нови Сад, Танјуг, Радио 202. због кривичних дела лажног информисања, необјављивања исправке и одговора на клевете. Зато што су узастопно дана 13,14 и 15 јануара ове године пренели саопштење Владе Србије које су прочитали Ратко Марковић и др. Милан Бојић, и према коме је у дужем излагању о наводном тајном документу ЦИА , речено између осталог , да ЦИА финансира поједине опозиционе странке и организације за заштиту људских права, укључујући и Покрет за заштиту људских права, чији је Томислав Крсмановић председник и овлашћено лице. А све са циљем да ове организације које сачињавају издајници и страни плаћеници, тако чинећи желе да сруше државу и да раде против националних интереса.Овако чинећи наведени уредници медија су починили кривична дела преношења неистинитих информација, клевете, нису објавили нашу ИСПРАВКУ послату 21.1.1999 године (у прилогу).Покрет за заштиту људских права никад, и ни од кога није добио било какву финансијску помоћ .А што се може проверити, ја немам никакву ни покретну ни непокретну имовину, имам мала и нередовна примања. Поврх свега ја сам поштен човек који је свој живот посветио општој ствари, те је оваква дезинформација утолико штетнија по моје интересе и углед у јавности. Захтевам од Јавног тужиоца града Београда да поступи по Закону, провери овде нанете наводе, и кривце казни по закону".

Суд није ништа предузео по овој тужби, нити су тужиоцу медија омогућила исправку.

Војислав Шешељ је по наредби Слободана Милошевића 18.1.1992 године у Скупштини Србије изјавио, што су пренели ТВ 1 и друга медија, да је Крсмановић психијатријски пацијент, што је имало за циљ убијање угледа тужиоца. Ивица Дачић данашњи министар МУП-а Србије је тада био у тиму Милошевића, који је издао ову наредбу Шешељу, што је Шешељ признао тужиоцу, са којим се дуго дружио, и замолио га за разумевање и опрост, тужиоц је ипак против Шешеља поднео Кривичну пријаву Првом општинском суду у Београду даан 1.7.1992 године.

- Повериоц је више пута клеветан јавно са циљем политичке дисквалификације, примера ради у листу ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ од 11.2.1986 године, у тексту ПОДМЕТАЊЕ ИСТИНЕ, и пре и након тога, представљајући га као "неурачунљивог болесника од параноидне шизофреније", онемогућавајући му запослење као наводно морално-политички неподобном, или га истерујући по том основу из радног односа, драстично дискриминишући његову политичку странку на изборима за вишестраначку скупштину, смањујући му плату, онемогућавајући напредовање. Драган Томић директор ФГП Рекорд Раковица, касније најближи сарадник Слободана Милошевића и (Ивице Дачића касније), једно време социјалистички председник Скупштине, је 1976-1978 повео истинску хајку против повериоца који је тада био запослен као економиста у истој фабрици, а све по налогу ГСУП-а., иницирајући против њега серију судских кривичних поступака оптужујући га неосновано за позивање запослених у ФГП Рекорд на побуну, све са циљем да тужиоц буде дезавуисан у овој фабрици као стручњак и човек.
-
- У повериочевом досијеу у СДБ се налазе подаци из којих се види да је он евидентиран као "политички неистомишљеник и непријатељ".

Данас у 2011 и 2012 години, МУП Србије на чијем челу је Дачић који је онда позивао на линч против повериоца, сада наставља политичку дискриминацију и омразу према повериоцу, се позива на фалсификовану дијагнозу ПБ "Лаза Лазаревић" из 1975 године и прети тужиоцу утамничењем, као што су то чиниле његове колеге из СУП-а, пре скоро четири деценије, и шириле неистине и клевете о душевном здрављу тужиоца преко В.Шешеља и на друге начине.. Ивица Дачић је актуелни председник [Социјалистичке партије Србије](#), заменик председника [Владе](#) и министар унутрашњих послова Србије, био је први председник младих социјалиста Београда [1990.](#) године и портпарол Социјалистичке партије Србије од [1992.](#) до [2000.](#) године, савезни посланик у Већу грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије и Скупштине Државне заједнице Србије и Црне Горе од [1992.](#) до [2004.](#) године.

Ивица Дачић врло добро познаје тужиоца, он наставља да се свети, спроводи поново насиље над тужиоцем, узнемирава га и понижава. Полицијска управа Београда тужиоца квалификује у појединим сегментима државне управе и политичких странака као неурачунљивог душевног блесника.

На делу је говор мржње..

- Повериоцу је драстично повређено право на равноправност, он је жртва политичке дискриминације у поступцима пред органима јавне власти, судовима и на друге начине.
- На делу је изазивање и подстицање неравноправности, мржње и нетрпељивости по основу политичког опредељења, пропагирање и вршење дискриминације од стране органа јавне власти и у поступцима пред органима јавне власти.

Тужиоц је у вези узурпације архиве поднео 6 априла 2000 године кривичне пријаве МУП-у Србије, и Првом општинском јавном тужилаштву, тужиоц се обратио Првом општинском суду у Београду Тужбом за повраћај имовине (ХИХ П 2083/2000), која је затим допуњена 20.4.2000 године, са захтевом за ПРИВРЕМЕНОМ МЕРОМ, који је врло ургентан с'обзиром на природу дела и могућност да отета имовина буде отуђена. Истог датума је поднео Тужбу за ометање поседа (ХИХП 2082/2000), која је била допуњена 19.4.2000 године.

И оштећени титулар Ноле Лекај је се истим захтевом обратио Првом општинском суду у Београду.

Што се тиче ових предмета Томислав Крсмановић је објаснио значај тих ствари за организацију и њега лично, указујући на њихову непроцењиву вредност. Због тога је у поменутој тужби за примену хитне привремене мере истакао да постоји опасност да тужени отуђи или уништи незаконито присвојену имовину, те је захтевао од суда да предузме најхитније мере како закон прописује да се он одмах исели, и имовина врати неоштећена, указујући да ова провална крађа има своју политичку димензију, јер је Покрет за заштиту људских права политичка организација чији је он легитимни председник. Уједно је тужилац указао суду да је изложен претњама Здравковића и других, због ове крађе.

На захтев Првог општинског суда од 15.3.2000 године да уреди тужбу и да тачну адресу туженог Драгана Здравковића тужиоц је одговорио 23.3.2000 године са Тужбом за извршење. Затим је 20.4.2000 године у уређеној тужби захтевао од суда да изрекне Пресуду да тужени Драган Здравковић преда одмах што је незаконито присвојио. Тужилац је 11.05.2000 године поднео Првом општинском суду у Београду ТУЖБУ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ЧИНИДБЕ. Тужиоц се 29.12.2000 године обратио Председнику Првог општинског суда у Београд. поново Председнику овог суда 5.1.2001 године, дана 20.3.2001 године Поднесак тужиоца на број П-2001/200, Првом општинском јавном тужилаштву дана 4.1.2001 године. Кривична пријава протув Драгана Здравковића од 25.01.2001, Поднесак тужиоца и предлог за обезбеђење привременом мером од 19.2.2001 године.

Први општински суд у Београду ХХ.П.бр.2083/2000 дана 7.2.2001 године доноси РЕШЕЊЕ О СМЕТАЊУ ПОСЕДА , а 25.5. 2001 године, број ХХVI.П.бр.2082/2000 суд доноси ПРЕСУДУ којом се усваја захтев тужиоца па се обавезеј тужени Здравковић да тужиоцу врати одузетеу архиву.

Први општински судје је донео две одлуке у тужиочеву корист али неблаговремено, уместо најхитније, уз примену привремене мере, прво рочиште је заказано тек након 5 месеци, рочиште је отказивано три пута “због недоласка оптуженог”, позивари суда нису наводно ни једном могли да уруче туженом Здравковићу позив за рочиште, достава није извршена у складу са чланом.144 Закона о парничном поступку, који регулише ситуацију у којој тужени очигледно избегава примање позива, суд се изговарао упорно да се одлажу рочишта јер наводно не могу да уруче Здравковићу позив, а он је стално био по цео дан на наведеној адреси где је претио Лекају и тужиоцу убиством и спречавао да се приближе месту где је била архива, дружећи се врло често са инспектором МУП-а Бјелетићем.

У уторак 24 јула 2001 године, тужиоц је примио препоручено писмо од Драгана Здравковића (ПТТ 11026, Р0087 129, од 19.07.2001 године) преко Постоје у Борској улици у Раковици, у коме ми он прети физичком ликвидацијом, у Тужби. Здравковић је тужиоцу у више наврата претио телефоном, и дописима од 19.7.2001 године да ће га убити, докази у списима у суду.

Здравковић је том приликом онемогућио претњама убиством тужиоцу и застрашеном Лекају, да се приближе архиви и да је изнесу.

У међувремену је дошао велики камион МУП-а Србије и архиву одвезао у непознатом правцу.

Услед непримене привремене мере од стране Првог општинског суда у Београду, уместо да реагује благовремено да се спречи отуђење архиве, суд је својим одуговлачењем омогућио Здравковићу и Бјелетићу да архиву одвезу у непознатом правцу.

Четврти општински суд је требао да исели Драгана Здравковића благовремено по решењима Првог општинског суда, уз примену хитне мере, то није учинио, него тек 6.12.2001 године, уместо да је то учињено још априла 2000 у складу са захтевом за изрицањем ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ. јер је привремена мера правни поднесак који захтева ургентну судску меру.

Поврх свега, Здравковић приликом напуштања просторије није вратио ствари које је запленио, јер је камион архиву однео пре тога, а на основу сведочења Нолета Лекаја, улица Високог Стевана број 11, Београд.

Од 2003 године па све до данашњих дана МУП Србије, а затим Први основни суд у Београду растежу поступак захтевајући од тужиоца да им он саопшти адресу туженог Здравковића, коју тужиоц никако не може знати, то спада у делокруг описа послова МУП-а, а не грађана који немају никакве могућности да то установе.

-МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-16738708 од 18.9.2008 године обавештава Четврти општински суд у Београду, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.

- МУП Србије, Полицијска управа за град Београд ,Број 205.2.1-24060/08 од 17.12..2008 године опет обавештава Четврти општински суд у Београду, да у вези захтева овог суда, лице Здравковић Драган се не налази у евиденцији пребивалишта и боравишта грађана Полицијске управе за град Београд.

- поверилац је у поступку по захтеву ПРВОГ ОЈТ-КТР 3051/11, у вези заплене архиве, био у другој половини 2011 године , осам пута излаган претњама МУП-а Србије да ће бити лишен слободе и утамничен на неодређено време. Због чега је тужилац под притисцима одустао од поступка Првог ОЈТ у предмету 3051/11, али не и од захтева у предмету код Првог основног суда да му се архива врати. Поверилац Томислав Крсмановић је због захтева да му се врати отета архива додатно полицијски шиканиран и застрашиван.

Поверилац је саопштио суду доказе да се архива не налази у поседу извршног дужника Драгана Здравковића, из Београда, него у просторијама МУП-а Србије, Михајла пупина број 2, Нови Београд, за шта даље износи доказе и предлаже саслушавање сведока.

У прилогу Хронологија догађаја:

-Дана 3.5.2001 године тужилац је доставио Четвртом општинском суду НАЛОГ ЗА ИСЕЉЕЊЕ И повраћај ствари.

-Четврти општински суд је својим дописом од 9.5.2001 године захтевао да тужиоц достави нов формални предлог у 4 примерка.

-Што је тужиоц учинио 18.5.2001 године и 13.6.2001 године.

-Четврти општински суд није поступио по закону и није иселио Драгана .Здравковића све до 6.12.2001 .

-Допис Четвртог општинског суда од 14.8.2001 године, обавештава да је исељење опет одложено.

-Тужилац се обраћа Четвртом општинском суду 10.8.2001 године.

-Обраћао се и Министарству правде који су жалбу проследили Врховном суду Србије.- Обавештен је од суда о исељењу Здравковића од 2.11.2001 године.

-Тужилац се обратио захтевом МУП-у Србије да му стави на располагање известај о исељењу од 10.12.2000 године-

-Четврти општински суд доставља тужиоцу Записник о исељењу од 6.12.2001 године.

-Допис Четвртог општинског суда у Београду Врховном суду Србије.од 16.8.2002 год, каже да је суд иселио Здравковића, да је стан предат, а нигде не каже шта је са архивом. Тужилац поново напомиње да није могао бити присутан исељењу Здравковића јер му је претио убиством, он се обраћао МУП-у Стари Град и Четвртом општинском суду да му обезбеде заштиту од могућих агресивних поступака Здравковића када дође на исељење, што су они одбили, и он због тога није смео доћи..

-Четвртом општинском суду у Београду-Тужиочев предлог за извршење, од 9.10.2002 г, да Здравковић врати архиву

-Допис Четвртог општинског суда тужиоцу од 16.10.2002 године-

-Четврти општински суд захтева од тужиоца да пронађе Здравковића ради преузимања архиве-на који је тужиоц одговорио 24.10.2002 године.

-Четврти суд након тога тражи од МУП-а Србије адресу Здравковића.

-Предлог тужиоца за извршење предат суду 9.10.2002 године.

-МУП Стари град 28.11.2002 године Захтев тужиоца да му дају адресу Здравковића.

-Одговор МУП-а Стари град од 2.12.2002 године да не могу да га нађу, то треба да уради суд.

-Поновни одговор МУП-а Стари град од 14.12.2002 године.

-Тужиоц одговара Четвртом, Михајла Пупина број 2, Нови Београд. општинском суду у вези одговора МУП-а-Стари град.

-Четврти општински суд поново тражи од тужиоца адресу Здравковића дана 7.2.2003 године.

-Тужилац шаље допис Четвртом општинском суду дана 25.2.2003 године, предочавајући им зашто нису тражили архиву док је Здравковић био на претходној адреси.

-Четврти општински суд опет дописом од 25.3.2003 године,захтева да тужилац пронађе адресу Здравковића. То треба да учини МУП, а не тужилац.

-Обавештење Министарства правде да је притужбу на рад суда доставило председнику Четвртог општинског суда од 29.4.2003 године.

-Одговор Четвртог општинског суда од 28.7.2003 године, да је решење извршено, да је Здравковић исељен. А где је архива? .

-Четвртом општинском суду у Београду дана 20.1.2007 године,

-Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године.

-Четвртом општинском суду у Београду дана 18.9.2008 године

- Четвртом општинском суду у Београду дана 14.10.2008 године

- Четвртом општинском суду у Београду дана 28.10.2008 године

- Четвртом општинском суду у Београду дана 21.10.2008 године.
- Четвртом општинском суду у Београду дана 17. 12.2008 године
- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.01.2009 године
- Четвртом општинском суду у Београду дана 30.1.2009 године, Адреса дужника Драгана Здравковића,
- Допис МУП-а Србије Четвртом општинском суду у Београду дана 11.5.2009 године, копија у прилогу
- Четвртом општинском суду у Београду дана 20.05.2009 године.,копија у прилогу
- Закључак Првог основног суда у Београду којим тужиоц налаже да у рок од 15 дана доста ви адресу Драгана Здравковића., од 1.7.2010 године.копија у прилогу.
- Први основни суд у Београду дана 6.12.2010 године захтева од тужиоца да у року од три дана достави адресу Здравковића, копија у прилогу.
- Допис тужиоца Првом основном суду у Београду од 15.12.2010 године, копија у прилогу.
- Допис тужиоца Првом основном суду у Београду од 20.12.2010године
- Допис Првог основног суда у Београду од 1.3.2011 године
- Допси повериоца Првом основном суду од 13.12.2011 године
- Решење Првог основног суда од 21.2.2012 године
- Одговор повериоца од 5.3.2102 године
- Ређење Првог основног суда од 21.3.2012 године.

У вези ових тврдњи повериоца Томислава Крсмановића , он је дана 13.02.2001 године поднео Првом општинском јавном тужилаштву у Београду Кривичну пријаву против инспектора ОУП-а Стари град Бјелетића , због злоупотребе службеног положаја.

Јер је на поднесак повериоца о насилном усељавању извршног дужника Драгана Здравковића 2.4.2000 године у просторије у ул. Високог Стевана број 11, 11.000 Београд, где се налазила архива, дошла патрола ОУП-а Стари град, која је извршила увиђај 4.4.2000 године, направљен је Записник, а предмет је дат на даље поступање Бјелетићу. Бјелетић је био често виђан од сведока Нолета Лекаја , у временском периоду од 10 месеци , у друштву Здравковића, да седе и пију пиво, друже се. Здравковић је изјавио повериоцу (коме је претио убиством, у списима) и Лекају, да је сарадник МУП-а Србије. (Иначе Здравковић је био дилер дроге, према непровереним вестима је убијен у обрачуну дилера дроге у улици Џорџа Вашингтона у Београду, инспектор Бјелетић је упознат са детаљима). Поверилац Томислав Крсмановић је у

више наврата ургирао код ОУП-а Стари град и Бјелетића, упозоравајући га да се ради о врло волуминозној архиви политичке странке, и да све има политичку димензију, да постоји опасност од уништења, оштећења или отуђења поменуте архиве, захтевао је од њега Записник о увиђају, упознавао га са претњама Здравковића, о немогућности приступа архиви коју је узурпирао Здравковић у просторији у коју се уселио.

Први општински суд у Београду и Четврти општински суд нису поступили благовремено у усвајању ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ и нису узели у обзир ургентност поступка због опасности отуђења архиве, о чему је поверилац Томислав Крсмановић стално упозоравао суд, и ОУП Стари град, указујући у свим овим поднесцима да Здравковић може отуђити насилно присвојену имовину повериоца, од великог значаја и вредности, те да је потребна хитна реакција суда.

Судови и ОУП Стари град нису поступили по закону.

Услед тога је дошло до неометаног отуђења заплењене архиве Покрета за заштиту људских права и личне архиве повериоца Томислава Крсмановића, која је одвежена великим камионом од стране органа МУП-а, у просторије МУП-а, Михајла Пупина број 2, Нови Београд, уз логистичку подршку Бјелетића и Здравковића.

Поверилац захтева од суда да :

-на наводе тужиоца саслуша сведоке Нолета Лекаја, Високог Стевана број 11, 11.000 Београд; Бјелетића сарадника ОУП Стари град, улица Мајке Јевросиме број 33 у Београду, представнике МУП-а Србије; да саслуша овлашћеног представника МУП-а Србије

-да изврши увид у документа у списима при Првом општинском суду и Четвртом општинском суду.

Упркос што је поверилац Томислав Крсмановић из Београда саопштио Првом основном суду у Београду својим поднесцима од 5.3.2012, 13.12.2011 године, 15.12.2010 године, и 23.12. 2010 године, и у више ранијих поднесака, да се архива не налази у поседовању извршног дужника Драгана Здравковића из Београда, него у просторијама МУП-а Србије, Михајла Пупина број 2, Нови Београд. Овај суд упорно погрешно захтева адресу извршног дужника Драгана Здравковића из Београда, уместо да се обрати МУП-у Србије.

Поверилац очекује да му се ШТО ПРЕ врати заплењена архива.

ПУНОМОЋНИК

-РЕВИЗИЈА ЈЕ ОДБИЈЕНА.

Arhiva jos nije vracena ni u 2018.godini.